

PRIMORSKI DNEVNIK
je začel izhajati v Trstu
13. maja 1945, njegov
predhodnik PARTIZANSKI
DNEVNIK pa 26. novem-
bra 1943 v vasi Zakriž
nad Cerknim, razmnožen
na ciklostili. Od 5. do 17.
septembra 1944 se je ti-
skal v tiskarni «Dobrodoša
v Govcu pri Gorenji Trebu-
ši, od 18. septembra
1944 do 1. maja 1945 v
tiskarni «Slovenija» pod
Vojskim pri Idriji, do 8.
maja 1945 pa v osvoboje-
nem Trstu, kjer je izšla za-
dnja številka. Bil je edini
tiskani partizanski DNEV-
NIK v zaslužjeni Evropi.

primorski

dnevnik

Poština plačana v gotovini
Abb. postale 1 gruppo

Cena 600 lir - Leto XL. št. 305 (12.028)

Trst, torek, 25. decembra 1984

OSREDNJA KNJIZNICA
S. VILHARJA
TRG REVOLUCIJE 1
60100100

Na kraju atentata na vlaku Italicus pred desetimi leti

Fašistični pokol

V nedeljo ob 19.15 je eksplodirala bomba na brzcu Neapelj-Milan - Petnajst mrtvih in 180 ranjenih dosednji obračun atentata - Ogorčenje in protesti po vsej državi Preiskovalci prepričani, da gre za fašistično roko, a zaenkrat brez konkretnih dokazov

Tudi v Trstu enotna protestna manifestacija

Napad na Italijo ki zre v prihodnost

VOJMRIR TAVČAR

Zakaj? To je vprašanje, ki je šlo od ust do ust, ki so si ga zastavili preprosti ljudje, pa tudi komentatorji in politiki, od kar sta v nedeljo zvečer radio in televizija oddala prve novice o strašotnem pokolu v železniškem predoru pod Apenini. In skupno z vprašanjem so se začele vračati počasi v spomin mračne prikazni nedavne preteklosti: črna mreža, strategija napetosti in terorja, Kmečka banka, Trg della Loggia v Brescii, brzec Italicus, železniška postaja v Bologni. Kdor je sledil kot novinar tedanjim dogodkom, kdor ni pozabil ima skorajda vtis, da se je vrnil za nekaj let nazaj, da je priča istemu scenariju, isti žalostni, kot smo ji bili tolikokrat priča v preteklih letih. In ob vprašanju zakaj se nemudoma pojavi še drugo: ali se bo začelo vse znova? Ali se bo kolo zgodovine obrnilo nazaj?

Spomin sili nazaj k dnevom, ko je eksplozija peklenskega stroja razdeljala Kmečko banko na Trgu Fontana v Milanu ob pogledu na trupla, ki so jih reševalne skupine rešile iz skrotovičenega in zoglonelega ogrodja železniškega voza, spomin se vrača k Trgu Fontana ob pogledu na pretrese ranjence, ob posnetkih zaskrbljenih svojcev, ki čakajo in skušajo zvedeti, kaj je z možem, sestro, sinom, s hčerjo, z bratrancem, kaj je s prijateljem, ki je bil na brzcu 904 Neapelj — Milan? Spomin pa se zlasti vrača nakaj k občutkom, ki so prevzemali Italijo prve ure po pokolu, k zbežanosti, k tistim zakaj, na katere v tedanjem iznenadenem presenečenju nihče ni znal odgovoriti. K tistim vprašanjem, kdo je postavil bombe, kdo je za kulisami spredel črno mrežo terorja, na katere po tolikih letih še ni bilo jasnega odgovora.

Delo nekaterih pogumnih preiskovalcev, novinarjev in politologov je

NADALJEVANJE NA 5. STRANI

Demokratični odgovor

BOGO SAMSA

Matematične gotovosti ni, toda vse kaže, da so za atentat odgovorni skriti organizatorji zloglasnih črnih mrež.

Sindikalni voditelj Luciano Lama je upravičeno dejal na veličastnem enotnem zborovanju v Bologni: Skoro povsem smo uničili levi terorizem, policija in sodstvo, predvsem pa delovni ljudje, ki so ga izolirali in onemogočili. Še kako pa so žive črne povezave, ki niso bile likvidirane.

To je tudi prva ugotovitev in komentar, ki izhaja iz strahotnega nedeljskega zločina, ki je prizadel vso Italijo, njeno demokratično ureditev, ki pomeni napad na ustvarjalno delo, poskus razdvajanja in vnašanja zmede. Nobenega dvoma pa tudi ne more biti, da gre tudi tokrat za mednarodno povezavo, za one kroge na svetu, ki jim italijanska vedno bolj neodvisna zunanja politika ni všeč, saj jima je bolj pogodu ostro blokovsko razdvajanje sveta.

NADALJEVANJE NA 5. STRANI

Atentat, preiskava, obsodba

Vlak. Spet vlak. Kot pred desetimi leti Italicus, je tudi brzec Neapelj - Milan obljubljal veselje, počitnice, objem sorodnikov, toda kriminalna roka ga je hladnokrvno in premišljeno opremila za vožnjo v smrt. Peklenski stroj, postavljen v deveti voz drugega razreda, med »navadno ljudstvo«, je eksplodiral ob 19.15 pod najdaljšim železniškim predorom v Evropi. Obračun pokola je strahovit: uradno 15 žrtev in 180 ranjenih, od katerih je osem v smrtni nevarnosti. Težko je ugotoviti točno število mrtvih, ker je silovita eksplozija mesarila s trupli na nedopovedljiv način.

Alarm, da se je v predoru, ki povezuje Bologno in Firence, nekaj hudega zgodilo, se je predvčerajšnjim sprožil takoj. Težje pa je bilo za reševalce, saj sta v predoru bila blokirana dva vlaka, dušeč dim in tema pa sta skrajno ovirala delo. Šele okrog 4. ure zjutraj je na malo postajo San Benedetto Val

di Sambro prispel s svojim tovorom mrtvih in ranjenih usodni vlak.

Italija je včeraj reagirala z ganjenostjo in srdom. Predsednik Pertini in ministrski predsednik Craxi sta se v Bologni poklonila žrtvam in obiskala ranjence. Po vseh mestih so bile množične manifestacije, na katerih je odločno izzvenela zahteva po izsleditvi odgovornih atentatorjev in njihovih naročnikov. Kje se skrivajo, ni težko ugotoviti, čeprav razsodba porotnega sodišča v Bologni, ki je devet let po pokolu na Italicusu oprostila tri neofašiste zaradi pomanjkanja dokazov, ne vzbuja veliko upanja.

Preiskovalna dejavnost je v Toskani in Emilii Romagni stekla s polno paro. V Firencah, kjer naj bi atentator stopil z vlaka, potem ko je pustil tovor smrti, so tudi izdelali identikitne nekega sumljivega mladeniča.

Reševalne ekipe naglo in učinkovito nastopile tudi po zaslugi prisebnega vlakovodje

Po eksploziji v devetem vagonu najprej molk nato pa kriki ranjenih sredi dušечеge dima

»Bilo je strašno, tega menda nikoli ne bom mogel pozabiti!« Tako je rekel časnikarjem še pod šokom zdražnik Romeo Marchi iz Mercatàleja pri Verniu, ki je med prvimi priškočil na pomoč žrtvam fašističnega bombnega atentata na potniški brzovlak Neapelj - Milan v 18 kilometrov in 610 metrov dolgem predoru pod apeninskimi vrhovi. Vanj je stopil lahko šele potem ko si je zaradi dušечеge dima in strupenih hlapov nadel plinsko masko. Srečal se je z ranjenci v raztrganih in ožganih oblacih, ki so brezglavo tekali iz teme na svetlo, videl je grozovito pohabljen trupla, ni pa se ustavil, ker je bilo treba pomagati najbolj potrebnim in jih iztrgati iz skrotovičenih železnih in pločevinastih ostankov devetega vagona, v katerem je počil peklenjski stroj, in iz bližnjih vagonov, ki jih je eksplozija prav tako hudo poškodovala.

Zgodilo se je ob 19.15 predvčerajšnjim približno na polovici železniške razdalje med Verniom in San Benedetto Val di Sambro, točneje pri kilometrskem mejniku 44,500 na odseku Firenze - Bologna. Na vlaku je bilo okrog 700 oseb, pretežno so to bili ljudje, ki so se z delovnega mesta na tujem vračali praznovati božič v družinski krog in taki, ki so bili namenjeni na počitnikovanje v planine; zlasti veliko je med potniki bilo Neapeljčanov.

Pok je tako rekoč raznesel deveti vagon in ga napihnil, tako da se je njegova streha prilepila polobemu stropu tunela. Vlak se je ustavil šele po 800 metrih, vzdolž katerih so reševalne ekipe naletele na raztresena in deloma neprepознаva trupla ter v mukah zvijačja se telesa ranjenih. Reševalna operacija je stekla nenaavadno naglo, kar sicer ni naključje, če upoštevamo, da je tragedija oze-meljsko prizadela Emilijo - Romagno in Toskano, torej napredno upravljani deželi, ki sta se že v preteklosti v podobnih primerih zgledno izkazali. H kompoziciji, ki je bila sestavljena iz petih prvotrazrednih vagonov (na čelu), vagona - restavracije, bi-fejnega vagona, šest drugorazrednih vagonov pa še prtljažnega in poštnega, se je tako v kratkem času zgrnilo poleg civilnih prostovoljcev 166 gasilcev iz obeh omenjenih dežel, 150 varnostnikov, 25 vojaških zdravnikov, stotinja osrednjega vojaškega poveljstva, stotinja brigade Trieste in regiment inženirskega stanu iz Castel-maggioreja.

Njihovo delo je bilo, kot rečeno, sprva zelo težko, saj niso mogli v predor brez mask, so pa izredno hitro dali odpeljati v firenške in bolonjske bolnišnice vse poškodovane potnike »božičnega vlaka«. Eksplozija ni bila v vodoravni, temveč v navpični smeri. Preiskovalci iz policijskih vrst menijo, da so atentatorji (ali atentator) peklenjski stroj namestili na premični sedež na hodniku med prvim in drugim kupejem devetega vagona, ne pa, kot se je sprva zdelo, na prtljažno mrežo v enem od kupejev. Policija je apelirala na preživele potnike in njih prijatelje ter sorodnike, naj ji pomagajo pri preiskavi z morebitnimi informacijami.

Da je pomoč tako naglo stekla, ima zaslugu tudi vlakovodja: preden je učinek eksplozije pretrgal telefonske in električne kable, je sprožil telefonski poziv na pomoč. Bomba je počila 220 metrov po razmejivni črti florentinske pokrajine v razdalji 13 kilometrov od izhoda iz predora v bolonjski smeri. V isti smeri kot prizadeti vlak je z 10-minutnim presledkom peljal potniški vlak Rim - Neapelj, ki je sicer odpeljal z rimske postaje Termini pred nesrečnim brzovlakom, a je za njim zaostal na postaji v Firencah. V trenutku eksplozije je že vozil skozi predor, toda pretrganje visokonapetostnih električnih kablov ga je ustavilo. Pred brzovlakom, na katerem je bil izvršen atentat, je na isti progi vozil ekspresni vlak Rim - Amsterdam, na katerega je stopila v Verniu tudi ekipa radiotelevizijskih časnikarjev in ki je odpeljal z manjšo zamudo zaradi preizkušanja elektrovez.

Postajenačelnik Roberto Mattei je bil na delavnem mestu tudi 4. avgusta 1974, ko so fašisti napravili atentat na vlak Italicus: »Tokrat sem si rekel, da kaj takega ne bom več doživel, a sem se uštel, vseeno pa smem reči, da smo tokrat imeli še srečo. Zaradi popravitvenih del na proki je brzovlak Neapelj - Milan

vozil z brzino 90 kilometrov na uro, drugače pa bi v tem ravnem odseku dosegel 150 do 160 kilometrov na uro. Sreča je bila tudi v tem, da ni nastal požar. Ko bi vlak iztiril, bi se menda prav nihče ne rešil.« Mattei je z zadoščenjem povedal tudi, da je bilo k sreči mogoče pravočasno ustaviti vlak Transeuropa Express, ki je istočasno z napadenim vlakom Neapelj - Milan vozil v nasprotni smeri; tedaj bi eksplozija prizadela dva vlaka z nepopisnimi posledicami.

Atentat je seveda onemogočil nadaljnji redni potniški promet, sicer tako zaradi električnega izpada kot zaradi preiskovalnega postopka. Osrednje vodstvo političnega oddelka policije (Digos) je pooblastilo obnovev prometa včeraj od 12.36, nakar je promet stekel okrog dveh popoldne. Predtem so železniške zveze uspešno nadomestili z avtobusnimi in v ta namen z javnimi pozivi avtomobilistom razbremenili glavne prometnice, s čimer so seveda olajšali tudi prevoz ranjencev v bolnišnice. Pripomniti velja, da je prav letos bila 50. obletnica izviranja tega apeninskega predora, ki sodi med najpomembnejše tovrstne storitve v mednarodnem merilu.

Na sliki (telefoto AP) razbitine vagona, v katerem je eksplodirala bomba.

PREISKOVALCI NE DVOMIJO: ATENTAT SO ZAGREŠILI FAŠISTIČNI TERRORISTI

Danes bodo objavili identikit mladeniča, ki je izstopil v Firencah

»Z dokajšnjo gotovostjo lahko rečemo, da se tudi ta atentat vključuje v sklop drugih atentatov, od leta 1969 dalje.« Tako je dejal namestnik državnega pravdnika iz Bologne Claudio Nunziata, kateremu so poverili preiskavo o nedeljskem atentatu na progi Firenze - Bologna. Sodnik je tudi prepričan, da gre za isto skupino, ki je odgovorna za atentat na vlaku Italicus izpred desetih let; si-

cer bi gotovo izbrali drugi cilj.« Pa ne samo to: sodnik je povabil novinarje, naj preberejo izsledke preiskave iz leta 1974, da sami ugotovijo velike podobnosti med obema atentatoma.

Sicer pa je sodnikov ogled v predoru smrti trajal skoraj štiri ure. Začel se je zgodaj dopoldan, z Nunziato pa so bili še številni izvedenci, tako strokovnjaki za razstreliva kot tudi

izvedenci gasilcev, policije, karabinjerjev in državnih železníc. Nikomur niso dovolili, da bi se približal tej skupinici preiskovalcev. Vsi so tako čakali ob izhodu iz predora, da se preiskovalci vrnejo z ogleda, z vagončkom vsega, kar so na kraju pobrali. Med raznimi razbitinami so bili tudi kosi človeških trupel. Kar pa zadeva vagon, ki ga je eksplozija raznesla, so sklenili, da ga popeljejo v Bologno, kjer bo na razpolago za nadaljevanje preiskave.

Podrobnosti o ogledu, kot rečeno, niso znane. Vendar pa je sodnik zanikal, da bi bili odkrili ostanke timerja ali kakršnekoli ostanke naprave, s katero so razstrelili peklenjski stroj. Vse, kar je sodnik povedal, je bilo torej pretežno teoretično. Jasno je, da gre za črno sled, je dejal. Velike analogije obstajajo med tem atentatom in atentatom na vlak Italicus in če je kdo pred desetimi leti lahko mislil, da je bila izbira tega predora paključna, je sedaj jasno, da to ne drži, ampak je prav ta železniška proga pomemben cilj nekaterih terorističnih gibanj. In še grenka ugotovitev: tokrat je atentat bolj uspel kot pred desetimi leti.

O tem, kje so atentatorji postavili bombo na vlak, so si stališča pravzaprav enotna: ni mogoče misliti, da bi bombo postavili drugje kot v Firencah in kdor jo je postavil je moral z gotovostjo vedeti, kdaj bo vlak odpeljal. O tem, kam so bombo postavili, pa so lahko samo še ugibali. Zelo verjetno so jo postavili na mrežo za prtljago v hodniku, kjer je eksplozija raznesla vagon. Vendar pa so preiskovalci ugotovili, da je zločinec kljub vsemu zgrešil; kot se čudno sliši, je tudi res, ker je do eksplozije prišlo prav v kraju, kjer se predor stika z rovom nekdanje postaje Ca di Landino, po katerem se je eksplozija sprostila in so bile torej posledice manjše, kot bi lahko bile glede na moč in količino razstreliva.

Seveda še ni znano, katero vrsto razstreliva so uporabili atentatorji. Vsekakor je gotovo, da je morala biti količina precejšnja, verjetno nekaj kilogramov in da je šlo za zelo močno pričevanja preživelih, vendar so izjave protislovne, tako glede smrada kot tudi glede harve dima. Vsekakor pa že govorijo o razstrelivu vrste T4, to je istem razstrelivu, ki so ga uporabili pri številnih drugih atentatih, med temi tudi pri pokolu treh karabinjerjev v Petovljah.

Preiskava seveda ni stekla samo na kraju atentata. Že včeraj dopoldne so agenti Digosa in karabinjer-

ji preiskali nekaj sto stanovanj skrajnih desničarjev po vsej državi. Preiskovalci ocenjujejo, da je za ta atentat zelo značilno dejstvo, da si je zanj prevzelo odgovornost veliko število desničarskih in drugih organizacij po vsej državi, kar je lahko tudi poskus prikrivanja pravih sledi. Glavni osumljenec ostajajo seveda desničarske teroristične organizacije, čeprav preiskovalci ne izključujejo možnosti, da bi atentat lahko zagrešila tudi kaka mednarodna organizacija, upoštevajoč izredno napeto ozračje na Srednjem vzhodu. Seveda je to zaenkrat le maloverjetna možnost, ki pa je načelno ne opuščajo.

Glavni osumljenci ostajajo torej neofašisti, predvsem pripadniki skupine NAR, ki so še na svobodi. Mnogo pripadnikov te skupine iščejo že več let, nekateri pa so pobegnili v tujino. Med temi so najbolj znani Stefano Delle Chiaie, Clemente Graziani in Sandro Saccucci. Stefano Delle Chiaie je bil večkrat obtožen vrste atentatov, a je vedno pobegnil in se baje skriva nekje v Južni Ameriki; Clemente Graziani je ustanovil teroristično organizacijo Ordine nuovo in velja za pobudnika desničarske teroristične dejavnosti v prejšnjem desetletju. Sandro Saccucci je, obtožen umora, pobegnil v Južno Ameriko.

Kljub temu da so izvedli vrsto preiskav po vsej državi, pa je pozornost preiskovalcev uperjena predvsem v Firence, kjer se verjetno še vedno skriva atentator. Sinoči so izdelali identikit nekega mladeniča, starega od 27 do 30 let, visokega 175 cm, temne polti in kostanjevih las, ki je z veliko torbo, ki je bila skoraj gotovo prazna, izstopil iz brzovlaka Neapelj - Milan na postaji v Firencah. Danes bodo objavili identikit z upanjem, da bo to prispevalo k odkritju zločincev. Sicer pa so se včeraj dopoldne v Firencah sestali toskanski preiskovalci, kljub temu da sodi atentat za kakih dvesto metrov v pristojnost bolonjskega sodstva. Že v nočnih urah so v Firencah preiskali številna stanovanja in zaslišali vrsto pripadnikov skrajne desnice, vendar doslej brez vidnejših rezultatov.

Glede na dejstvo, da so v nekaterih anonimnih telefonskih pozivih napovedali še nove atentate, so včeraj pristojne oblasti sprejele vrsto preventivnih ukrepov, med katerimi je tudi vzročno nadzorstvo nad prtljago, ki jo bodo lahko uslužbenci državnih železníc pregledali, obenem pa bodo sprevidniki v posameznih kupejih preverjali lastništvo prtljage, da bi ugotovili, če je v vlaku tudi prtljaga, katere lastnik je izstopil. Ti ukrepi bodo začeli veljati takoj.

Preiskovalci in reševalne skupine so bile vso noč na delu (Telefoto AP)

Na osrednji manifestaciji spregovoril tajnik CGIL Lama na manifestaciji v Bologni Črni terorizem še ni bil poražen

Manifestacije po vsej Italiji - V Rimu govor tajnika CISL Carnitija

Krvavi atentat močno odjeknil med politiki in sindikalisti Številni izrazi bolečine in ogorčenja pa tudi skrbi ob prebujanju terorizma

Globoka žalost, ogorčenost, poziv k enotnim odgovorom, so skupni imenovalci izjav politikov, sindikalistov, predstavnikov najrazličnejših organizacij ob grozljivem atentatu na brzec, ki je vozil na progi Neapelj - Milan.

V izjavah pa ne zasledimo samo občutkov, ki v teh trenutkih prevzemajo srca in pameti vseh državljanov. Marsikdo je že zastavil dokaj kočljiva vprašanja in opomnil na nekatera dejstva mimo katerih ne moremo iti. Krivci pokolov na vlaku Italicus in na železniški postaji v Bologni niso znani. Marsikateri člen verige neofašističnega terorizma je ostal v senci, marsikatero ime voditeljev in izvrševalcev atentatov ostaja neznan. Pozornost se obrača na nekatere izjave vidnih politikov pa tudi na same znake, da je v kotlu terorizma pričelo ponovno nekaj vreti.

Predsednik senata Cossiga je poslal telegram županu Občine Vernia in ministru za notranje zadeve telegram, v katerem izraža v imenu vseh senatorjev in svojem »globoko ogorčenje in žalost ob grozljivem kriminalnem dejanju.« Cossiga nadalje pravi, da »atentat nalaga predstavnikom italijanskega ljudstva, da nemudoma odgovorijo z odločnostjo vsem, ki nameravajo ogrožati mir v državi.«

Predsednika dežel Emilie Romagne in Toskane sta izdala ob atentatu skupno sporočilo, v katerem ugotavljata naslednje: »Smo pred ponovnim dejanjem fašističnega barbarstva. Groza in jeza prevzemata ves italijanski narod ob pokolu, ki je zahteval toliko mrtvih in ranjenih. Prevečkrat smo morali iti s tesnobo do proge, ki pelje iz Firenc v Bologno, od pokola na vlaku Italicus pa do danes. Verjetno ne gre le za slučaj. Morda je vzrok vsemu temu tudi zgodovinska vez, ki družbi obe deželi v znamenju vrednot antifašizma in odpornosti. Prevečkrat smo se morali pokloniti žrtvam fašistične krvoločnosti, prevečkrat smo zahtevali, naj se kaznuje krivci. V skupnem sporočilu je med drugim rečeno, naj parlament izglasuje zakon, na podlagi katerega naj bi člen o državni tajnosti ne veljal več, ko gre za pokoje, kajti vsi morajo vedeti za resnico.«

Tajnik KD e Mita je najostreje obsodil atentat, dejal pa je tudi naslednje: »Skrbi pa nas dejstvo, da ostaja jasen, čeprav blazni in morilski, načrt, da se destabilizira, če že ne uniči, naša demokracija.«

Vsrednjavno tajništvo KPI v posebnem sporočilu med drugim ugotavlja, da pokoli od Trga Fontane, vlaka Italicus in Bologne pa do zadnjega atentata sodijo v fašistično strategijo napadov na demokracijo. KPI poudarja,

da krivcev pokolov ni še dosegla roka pravice, nasprotno, marsikaj so »uživali skrivnostne podpore«. Ob tem KPI pravi, »da ostajajo — črni teroristi — nekažnovani«.

KPI govori nadalje o krivdah vlade in o tem, da niso še bile pretrgane vse mednarodne teroristične povezave. Z besedami ogorčenja je obsodil atentat predsednik PSDI Saragat. Tajništvo PLI pravi, da gre za poskus, da bi potisnili italijansko stvarnost za deset let nazaj.

V današnjem glasilu Avanti odgovorni za državne zadeve pri PSI poslanec Andò piše, »da je bilo v zadnjih časih opaziti v Italiji čudne premike teroristov, prijateljev teroristov in provokatorjev, ki so v službi številnih zastav, in so si izbrali naš teritorij za obračunavanja, ki zadevajo druge države in nasprotja med različnimi krogi fanatikov«. Prav tako se v vladnih krogih govori o mednarodnih aspektih atentata.

Obrambni minister in tajnik PRI Spadolini sledi dogodkom v prvi ose-

bi, saj so pri reševalni akciji udeleženi tudi oddelki vojske.

Številne so izjave sindikalnih vodstev in voditeljev. Vsi pozivajo k enotnosti in borbi proti terorizmu. Ob tem pa velja omeniti, da sindikati železničarjev in avtonomni sindikat policije ugotavljajo, da zaščita na vlakih ni dovolj. Tu manjka u-

strezno število ljudi. V zadnjih časih pa so preusmerili pažnjo predvsem na poštne vagon, ki so prevažali dragocenosti. Sindikati pozivajo, naj se ponovno okrepi straža na vlakih in se tako prepreči atentati.

O atentatu so se z besedami ogorčenja in pozivi k budnosti izrekli tudi predsedniki vseh italijanskih dežel.

Med včerajšnjo manifestacijo v Trstu

NORA TEKMA PREVZEMANJA ODGOVORNOSTI ZA ATENTAT

RIM — Desničarske teroristične skupine so kar tekmovali med sabo, da bi si prevzele odgovornost za strahovit bombni atentat, ki je globoko prizadel vso italijansko in mednarodno javnost. Pozivi so si v glavnem sledili v redakcijah tiskovnih agencij in časopisov v Rimu, Genovi, Milanu, Bologni in še drugeje. Začeli so se takoj po atentatu v nedeljo zvečer, nadaljevali pa so se ves včerajšnji dan.

Med prvimi so se s telefonskim pozivom oglasili pripadniki desničarske teroristične organizacije »Ordine Nuovo«. To organizacijo so neofašisti ustanovili leta 1956, javna oblast pa jo je razpustila leta 1973 na podlagi zakona Scelba. Le leto po razpustitvi so kolovalje te organizacije ustanovili »Ordine nero«, ki si je tudi prevzel odgovornost za atentat. Organizacijo je vodil Pierluigi Concutelli, javnost pa jo je vedno imela za »uradno« prevratniško desno roko neofašizma. V to skupino spada tudi manjša teroristična organizacija, ki se je tudi oglašila v zvezi z nedeljskim atentatom in sicer FAR - Fronte di Azione Rivoluzionaria. To organizacijo sta prevzela pod svoje nadzorstvo neofašista Mario Tuti in Mauro Tomei.

Med terorističnimi skupinami, ki so izjavile, da so izvedle atentat, je tudi dvoumna »Terza posizione«, ki ima svojo programsko geslo: »Ne z ZDA ne s Sovjetsko zvezo«. Organizacijo je ustanovil bivši misovski rimski občinski svetovalec Paolo Signorelli, njena značilnost pa je bila infiltracija svojih članov v levičarske ekstraparlamentarne organizacije.

Včeraj se je v Rimu oglasila tudi skupina »Rosa

dei venti«, ki se je tokrat pravzaprav prvič oglasila v okviru nekega bombnega atentata. Desničarska teroristična skupina, ki se je ob tem atentatu največkrat oglašila, je bila »NAR - Nuclei Armati Rivoluzionari«. To je najbolj organizirana in razpredena desničarska prevratniška organizacija, ustanovili pa so jo poleti leta 1977 na pobudo Saccuccijske »desne roke« Franca Anselmija.

V rimski redakciji tiskovne agencije ANSA se je včeraj zjutraj oglasil neznanec, ki je izjavil, da so pokol opravili pripadniki Rdečih brigad. Le malo kasneje so se v Genovi dvakrat oglasili pripadniki iste organizacije (na sedežu ANSA in »Corriere Mercantile«) ter demantirali odgovornost za pokol. Prav tako so se tudi pripadniki »Ordine nuovo« telefonsko odtujili od tistih, ki so atentat izvedli.

V uredništvu rimskega dnevnika »Paese Sera« pa je prišel poziv neznanca s tujim naglasom, ki je dejal, da je pripadnik samozvanih »Islamskih bojnikov«, ki so nato zahtevali »svobodo za vse Islamce, ki so zaprti v italijanskih zaporih«. V Neaplju se je oglasil neznanec, ki je govoril v imenu »Ordine Nuovo« in »Ordine Nero« skupaj.

Včeraj pa so se v jutranjih in opoldanskih urah spet pojavili pripadniki »Ordine Nero« ter dodali, da bodo postavili drugo bombo. Poziv so ponovili kar trikrat.

Nori balet prevzemanja krvave odgovornosti se je včeraj nadaljeval ves dan, sigle pa so bile v glavnem ene in iste. Pripadniki raznih desničarskih prevratniških organizacij so se oglašali obenem v več mestih, vedno v uredniških tiskovnih agencij in dnevnikov.

BOLOGNA — Po vsej Italiji so se vrstile včeraj manifestacije, s katerimi so delavci, ženske, mladina hoteli izraziti svoje ogorčenje ob zadnjem krvavem atentatu, ki je prizadel Italijo in obenem izrazil svojo človeško solidarnost z žrtvami in svojci.

Najpomembnejša manifestacija je bila vsekakor v Bologni, kjer je bila še živa ogorčenost zaradi napada na vlak »Italicus« in zaradi atentata na postaji. Na Trgu Maggiore se je zbralo na tisoče ljudi, osrednja govornika pa sta bila nekdanji demokristjanski tajnik Zaccagnini in generalni tajnik CGIL Luciano Lama. Zaccagnini se je v svojem posegu, med katerim je prišlo do neokusne protestne demonstracije pripadnikov proletarske demokracije, večkrat skliceval na vrednote odpornosti. Zahteval je tudi, da preiskovalci čim prej odkrijejo, kdo si je omadeževal roke s tako gnusnim zločinom. Ozadje atentata je treba osvetliti, je rekel Zaccagnini, pa četudi so vanj vpletene tajne lože in nekateri sektorji države.

Luciano Lama je imel daljši poseg, ki ga je prisotna množica večkrat pozdravila z odobravanjem. Ni še jasno, je dejal, ali gre atentat pripisati nekaterim fašističnim nostalgikom. Rdeči terorizem je doživel zadnje čase nekatere odločilne poraze, kljub temu pa ni bil še dokončno poražen. K dosedanjim porazom rdečih teroristov so prispevale delavske organizacije, policija, sodstvo. Ne moremo reči pa, da je bil poražen črni terorizem. Od pokola na Trgu Fontana v Rimu, v daljnem letu 1969 do danes, so ostali krivci fašističnih atentatov skoraj v celoti nekažnovani, sodstvo jih je oprostilo z razsodbami, ki so bile deležne kritik in v luči zadnjih dogodkov se je treba tudi vprašati, ali so bile sploh objektivne. Na okrutnost in krvoločnost zločincev moramo z naše strani odgovoriti z neomajno odločnostjo pri zaščiti svobode, je dejal Luciano Lama. Prvi odgovor delavcev v Bologni je soglasen, zgovoren in impozanten. Lama je omenil tudi primer nacističnega zločinca Rederja ter poudaril, da mora demokratična država včasih tudi dokazati svojo neizprosost in odreči pomilostitev, ki bi v Rederjevem primeru bila neumestna. V zaključku je generalni tajnik CGIL še poudaril, da so vse besede premalo spričo tako hudega zločina, lahko pa izzvenijo kot obveza delavskega razreda, da ne bo klonil pred takimi krvavimi provokacijami. Nihče ne bo mogel zrušiti trdne odločnosti ljudstva in delavcev, da zaščitijo svojo svobodo in ohranijo živo upanje v bodočnost italijanske države.

Velika delavska manifestacija je bila tudi v Rimu, kjer je spregovoril tajnik CISL Carniti. Prisotni so bili tudi mnogi politični in sindikalni predstavniki ter predstavniki odporniškega gibanja. Pokol v tunelu med Firencami in Bologno spominja na najmračnejše čase terorizma, čase, za katere smo upali, da smo jih že dokončno premostili. V sedanjem trenutku je potrebna enotnost vseh delavcev, da bi demokracija res zmaga in da bi bilo še možno omikano sožitje, kljub tragičnim dogodkom in prevratniškim dejanjem. Carniti je še rekel, da imajo vsi italijanski demokrate veliko obvezo do tistih, ki so zgubili življenje v tunelu pod Apenini in do njihovih družin. Demokratična država mora na tako izzivanje odgovoriti zelo ostro, jasno in nedvoumno ter prekiniti povezave med prevratništvom, ločenimi državnimi telesi in skrito oblastjo. V sedanjem trenutku je treba mobilizirati vse moralne in politične sile, da bi porazili tiste, ki skušajo uničiti demokracijo in družbeni napredek.

Spregovoril je tudi rimski župan Vetere, ki je omenil dejstvo, da so fašistični teroristi v zadnjih letih povzročili na desetine mrtvih in stotine ranjenih. Obsodil je tudi dejstvo, da je sodstvo s svoje strani večkrat odprlo vrata zapora fašističnim obtožencem, ki so sedaj na svobodi in lahko nadaljujejo s svojimi prevratniškimi dejanji.

Manifestacije so bile tudi drugod po Italiji. V Genovi, v Imperii, v Neaplju, od koder je odpotoval brzec, ki se je tako tragično ustavil v tunelu med Firencami in Bologno. Povsod je demokratična javnost obsodila atentat in izrazila svoje ogorčenje in svoj gnev nad atentatom.

Najvišji predstavniki države že v včerajšnjih jutranjih urah v Bologni

Craxi: Bili so znaki za nov val atentatov

BOLOGNA — Že pred tedni so številni znaki, ki so prihajali z raznih strani, dajali slutiti, da se morda pripravlja nov val terorističnih atentatov, je na včerajšnji skupni izredni seji deželnega sveta Emilie Romagne in pokrajinskega in občinskega sveta Bologne dejal predsednik vlade Bettino Craxi. »Sedaj sicer še ne vemo,« je nadaljeval Craxi, »če tudi ta atentat sodi v isti okvir. Vsekakor se za vlado in za vso deželo odpira nova faza izrednega stanja in mobilizacije, že v kali moramo za tretji usak poskus oživitve terorizma.«

To so bile osrednje misli predsednika Craxija na omenjeni izredni seji, katere so se udeležili tudi številni drugi predstavniki vlade, sindikalni zastopniki in parlamentarci, misli, ki

odpirajo vrsto drugih vprašanj in na katere žal za zedaj ni odgovora, kot niso našle pravega odgovora v nedavni preteklosti. »Težko si je namreč zamisliti, da gre zgolj za neko iracionalno dejanje, vse to sledi neki logiki,« je še dejal Craxi. Ta logika pa je lahko samo ena, kot so dokazali vsi prejšnji krvavi atentati: destabilizacija države in demokratične družbene ureditve.

To je jasno povedal tudi predsednik dežele Emilie Romagne Lanfranco Turci: Ob podobnih dejanjih v preteklosti roka pravice ni dosegla zločinca in tako je politično - kriminalni aparat lahko deloval naprej. Nismo še očistili vsega, kar je bilo gnilega, je še poudaril Turci, saj je preiskava o loži P2 dokazala vezi med člani te lože, državnimi aparati in skrajno desničarskimi krogi. V zadnjih časih se je po mnenju Turcija pozornost javnega mnenja in časopisja v glavnem usmerila v levi terorizem, ki hoče pogrniti korenine v raznih gibanjih. Toda terorizem, ki je pred nami, je dejal Turci, je terorizem, ki deluje v osrčju raznih aparatov.

Craxi, ki je v Bologni udeležil tudi sestanka s silami javnega reda, ni mogel skriti svoje pretresenosti in ganjenosti. »Zgodilo se je nekaj groznega, groza je dvojna: pokol nedolžnih ljudi in to, da je do pokola prišlo prav na božični predvečer, ki je za vse nas, za ves kulturni svet praznik bratstva, ljubezni med ljudmi.« Ko so predsednika vlade še vprašali, kakšni so bili znaki, da se nekaj pripravlja, je povedal, da se je dalo misliti v glavnem na tuje organizacije, sedaj pa ni mogoče tvegati nobenih napovedi ali hipotez. Ti znaki so bili dvojne narave, je še pojasnil Craxi. Iz njih se je dalo tudi sklepati, da se pripravlja drugačen atentat od tega, do katerega je prišlo, da se pripravlja atentat z bolj točno opredeljenim ciljem.

Craxi, ki je v Bologni obiskal tudi ranjence in se zadržal z njihovimi sorodniki in bolniškim osebjem, bo na razna vprašanja in interpelacije odgovarjal v četrtek v senatu, istočasno bo v poslanski zbornici poročala predsednica Iottijeva, v imenu vlade pa bo govoril notranji minister Scalfaro.

V Bologni so se seveda zbrali vsi najvišji predstavniki vlade in političnega življenja, od predsednika senata Francesca Cossiga do ministra za civilno varstvo Zamberletti in drugih. Krvavi atentat je najostreje obsodil tudi papež, ki je izrazil vso svojo solidarnost ranjencem in sorodnikom žrtev.

Ganljiv je bil prihod skrušenega

Pertinija, ki je po neprespani noči že navsezgodaj dopotoval v Bologno iz Val Gardene, kjer običajno preživlja svoje počitnice. Vso noč je bil namreč v stalnem stiku z Rimom in s štabom, ki je skrbel za prvo pomoč po atentatu. »Ne postavljajte mi vprašanj, ne bi rad govoril, moje srce je prepolno obupa in gneva,« so bile edine besede, ki jih je priletni predsednik dejal novinarjem, ki so silili vanj z raznimi vprašanji. V spremstvu notranjega ministrstva Scalfara, ministra za prevoze Signorileja in nekaterih drugih parlamentarcev, je Pertini najperj obiskal bolnico, kamor so pripeljali odrasle ranjence, zatem pa je šel v otroško bolnico, in v mrtvašnico, kjer ni mogel zadržati solz in kjer ga je tako prevzelo, da sta mu Zamberletti in Zagheri morala pomagati, da je prišel do avtomobila. »Bologna, spet Bologna,« je zamrmral Pertini. »Roka je vedno ista,« je ob solzah prišel na dan njegov bes.

Po obisku v bolnici je Pertini šel še na prefekturo, srečal se je tudi s predsednikom vlade Craxijem, še pred poldnevom pa se je vrnil v Val Gardeno.

Predsednik vlade Craxi zapušča bolnišnico v Bologni

(Telefoto AP)

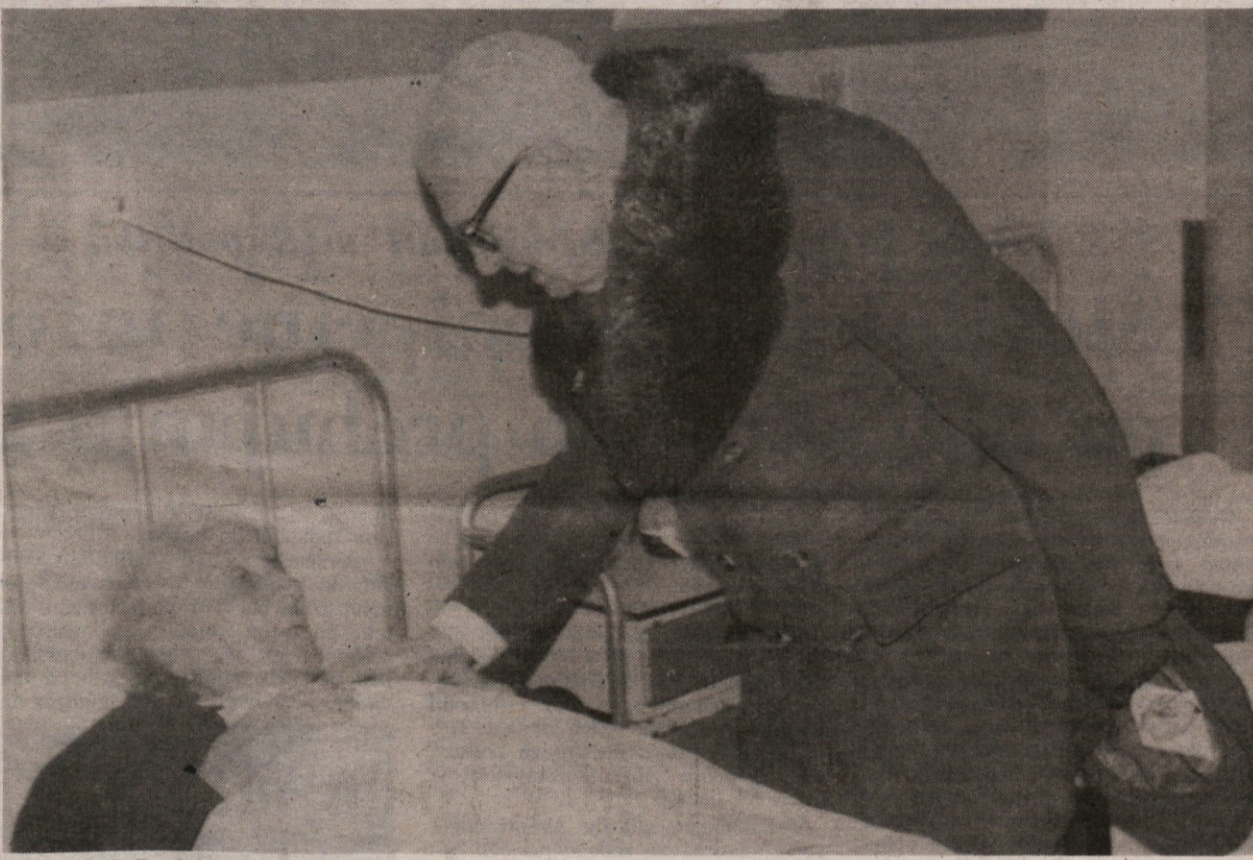
Velik odmev tudi po svetu

BONN — Krvavi atentat je globoko odjeknil tudi v tujini, od koder prihajajo izrazi sožalja in obsodbe. Zahodnonemški kancler Kohl je v brzojavki Craxiju med drugim zapisal, da je atentat terjal le nedolžne žrtve, teroristi pa se niso za en sam korak približali svojim ciljem. Ostro obsodbo so izrekli tudi iranska ambasada v Italiji, predsednik francoske skupščine Mermeez in vrsta drugih.

O atentatu je obširno poročalo časopisje v ZDA, Belgiji, na Nizozemskem, v Franciji, kjer je dopisnik televizijske postaje »Antenne 2« Vramant odkrito dejal, da ni nobenega dvoma, da gre atentat pripisati desničarskim krogom. Francoski »Le Monde« je bil mnenja, da gre za nov val »strategije napetosti«, s katero je »črni« terorizem, s prikritim zavezništvom zlasti v tajni službi, že pred leti hotel ustvariti pogoje za preobrat.

Tudi sovjetska agencija Tass je atentat implicitno pripisala neofašistom in pri tem spomnila, da so pred 10 leti na isti progi neofašisti organizirali atentat na vlak »Italicus«, pri katerem je izgubilo življenje dvanajst nedolžnih žrtev.

O atentatu, kot smo dejali, je obširno poročalo ameriško časopisje in televizija. Uvodne članke na prvih straneh so mu posvetili New York Times, Washington Post, Wall Street Journal.

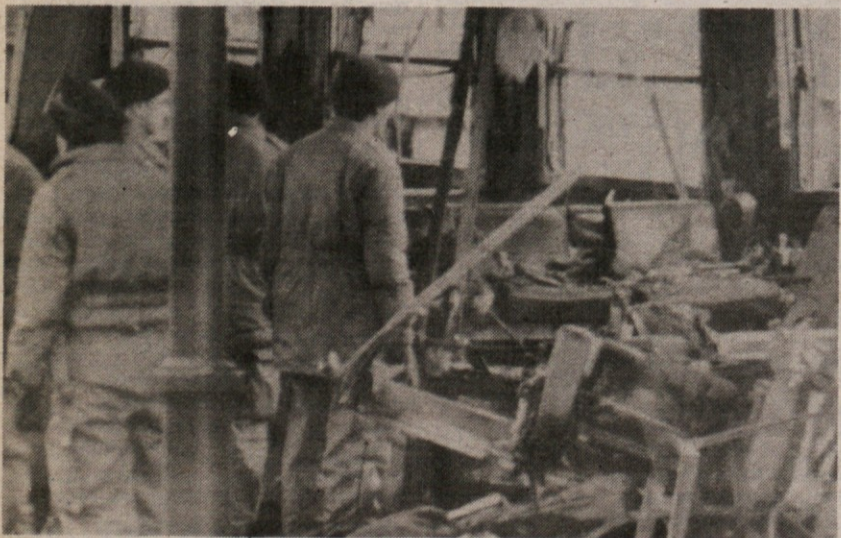

Predsednik Sandro Pertini je bil v jutranjih urah v Bologni; kjer se je poklonil spominu žrtev, ranjencem pa je ponesel svojo tolažilno besedo

(Telefoto AP)

Ganljivi prizori, žalost sorodnikov in jeza ljudi po zahrbtnem atentatu

»Bilo je strašno, vsepovsod kri, vzkliki na pomoč, jok...«

Notranjost razdejanega vagona, v katerem je eksplodirala bomba

(AP)

Italicus, železniška postaja v Bologni. Dogodka, ki sta presunila vso Italijo. Le nekaj let je minilo in nova tragedija. Prtvi, ranjenci, kri, jok, žalost.

Zopet so se ponovile tragične scene iz tistih let. V Bologni, Firencah, Milanu... sorodniki, znanci so iskali svoje drage v upanju, da bi jih lahko našli. Marsikdo pa je dopotoval v Bologno, da se je zadnjič poslovil od svojega sina, matere, očeta, sorodnika...

SAN BENEDETTO VAL DI SAMBRO (BOLOGNA) — »Eksplodizije nismo slišali, kar obsuti pa smo bili s

steklenimi drobci. Kri vsepovsod! Kar vrgli smo se z vlaka. Bili pa smo v temi, le s težavo smo dihal. Med klici na pomoč ranjencev in jokom otrok smo taval kot zbegani. Bilo je strašno,« so dejali nekateri potniki, ki so se rešili strohotnega atentata. »Kakšna sreča, kakšna sreča,« je še šokiran vzklikal prof. Giuseppe Giordano, »samo čudež me je rešil. Vstopil sem prav v tisti prekleti voz, ki je nato eksplodiral. Hotel sem spiti kavo. Bila pa je velika gneča in sem se vrnil v svoj voz. Ne vem, kaj so lahko gasilci našli tam, bila je taka gneča, taka gneča...«

BOLOGNA — Na kirurškem oddelku v Bologni so že sprejeli prve ranjence.

Sedemletna Rosa Cascillo je ila na »prekletem vlaku« z očetom, mamo in stricem. »Bala sem se. Misliła sem, da je potres. Ko je zmanjkala luč, sem kar onemela. Mama in oče sta me tolažila,« je še preplašena povedala mlada Rosa.

»Bilo je strašno, nepopisno! Dvajset sekund sem bil kot zbegan. Ničesar nisem razumel, iskal sem le izhod, da bi čimprej zapustil ta peklo. Nekdo je dejal, da nekoliko metrov naprej je videti luč. Tekli smo kot nori,« je dejal eden od potnikov.

»Zavedali smo se, da je to atentat, nihče od nas pa si ni upal na to niti namigniti. Bili smo vsi prestrašeni, šokirani,« je dejala 42-letna ženska iz Monze.

Trupla nesrečnih potnikov so položili v mrtvašnico glavne bolnišnice v Bologni. Ponovile so se žalostne in pretresljive scene, žal, še zelo »sveži« atentatov na Italicus in na bolonjsko železniško postajo. Identificiranje mrtvih je bilo izredno težavno. Razdejanje na vlaku po strašni eksploziji je bilo nepopisno. Skoraj nemogoče je bilo prepoznati žrtve. Tudi dokumenti so izginili.

V mrtvašnici pa so se trli sorodniki, znanci, da bi zvedeli, da med mrtvimi ni svojih dragih. Marsikdo pa se je moral sprijazniti s kruto resnico.

MILAN — »Potovanje straha« se je za številne potnike končalo včeraj zjutraj ob 4.44, ko je v Milan privozil vlak

506 iz Lecceja in na katerega so vstopili številni potniki »prekletega brzega«. Tu so potnike pričakali številni sorodniki, znanci. Ponovili so se prizori z drugih postaj: stari oče, ko je objel svojega sina, se je od veselja skoraj onesvestil; nekega vojaka je celo pričakal zvesti pes, ki so ga ob prihodu gospodarja le težko ustavili. Tako je bil vesel.

Eden od potnikov, še pod vtisom velike tragedije, je dejal, da bi morali vse, ki stopijo na vlak pregledati, kajti nedopustno je, da se ponavljajo take tragedije.

FIRENCE — Na policijsko postajo

v Firencah so prišli številni znanci, sorodniki potnikov, ki so želeli informacije. Marsikdo je kar vstopil v avtomobil in se podal proti Bologni. V veliki gneči je bilo težko vzpostaviti telefonske stike, kaj šele dobiti zanesljive informacije.

»Naj bodo prekleti. Naj bodo prekleti tisti, ki so povzročili ta atentat. Ne bomo pozabili na to strašno tragedijo. Moramo jih razkrinkati. Moramo jim soditi. Na dosmrtno ječo morajo ti banditi,« so v joku, jezi in žalosti vzklikali v Bologni, Firencah, kjer so neposredno prisostvovali tej veliki tragediji.

Na neapeljski železniški postaji so na peronu, od koder je odpotoval brzec 908, neapeljski delavci postavili velik šop rož

(Telefoto AP)

Dolga veriga atentatov v zadnjem petnajstletju

Od Trga Fontana do Bologne

Dobra štiri leta so minila, odkar je peklenški stroj, ki je eksplodiral v čakalnici bolonjske železniške postaje, zahteval doslej največji obračun smrtnih žrtev v dolgi verigi terorističnih atentatov v povojni Italiji. Šlo je tedaj — vsaj tako je mislila večina — za zadnje dejanje, za vrhunec tako imenovane »strategije napetosti«, ki je na osnovi lažne teorije o »nasprotujočih si ekstremizmov« imela namen ugotoviti zakulisne oblasti sivih eminec tajnih obveščevalnih služb, pidiučinskih zarotnikov in vseh tistih, ki so v zadnjem petnajstletju krojili ali skušali krojiti usodo države.

Minilo je daljše zatišje, med katerim smo bili priča razkolu rdečih brigad in vseh ultralevih ekstremističnih frakcij in vsaj navidezno ni bilo več razloga za podpihovanje »strategije napetosti« z atentati »nasprotne barve«. Jasno je namreč, in tega menda ni treba več dokazovati, da imajo vsi bombni atentati z velikim številom nedolžnih žrtev zelo jasno fašistično matrico. Tako je bilo od leta 1969, ko so sicer skušali naprtni očetovstva anarhistom, do leta 1974, ko sta znana pokola na Trgu della Loggia v Brescii in na vlaku Italicus (o tem tragičnem dejanju poročamo posebej) že od vsega začetka nedvoumno izpričevala svoj izvor, dasiravno, kot skoraj vedno, pravici še sedaj ni zadoščeno, avtorji atentatov pa še niso ugotovljeni.

Pa pojdemo po vrsti. Prva atentata, ki ju je moč uokviriti v »strategijo napetosti«, datirata 25. april 1969, ko so v Milanu bombe porušile Fiatov paviljon na območju velesejma in menjalnico na glavni postaji. Ta atentata sicer nista imela v javnosti pričakovanega odmeva. Isto velja tudi za »podvige« v noči med 8. in 9. avgustom istega leta, ko so fašisti namestili naboje na desetih vlakih. Eksplodirali so v osmih primerih in zahtevali več ranjenih. Šlo je za generalko atentata na Trgu Fontana v Milanu, ko je 12. decembra eksplodirala v Kmečki banki zahtevala dvanajst mrtvih in nešteto ranjenih. Podobna eksplodirala je spodletela v Rimu.

22. julija 1970 je pri postaji v

Gioia Tauru (v obdobju fašističnega upora, znan pod vzdevkom »boia chi molla«) namerno iztirjenje vlaka povzročilo smrt šestih potnikov, ranjenih pa jih je bilo 139.

22. oktobra 1972: tarča neofašistov so bili tokrat delavci, ki so se napotili v Reggio Calabrijo, kjer bi moral biti vsedržavni sindikalni shod. Sedem nabojev plastika je poškodovalo železniške proge proti Jugu in trem posebnim vlakom preprečilo prihod v mesto.

17. aprila 1973 je fašistu Nicu Azzi peklenški stroj eksplodiral med nogami, sicer bi brzec Turin-Milan s 500 potniki prav gotovo iztiril v predoru Bracco.

17. maja 1973, natančno leto dni po umoru policijskega komisarja Calabresija, ki je vodil preiskavo o pokolu na Trgu Fontana, je domnevni anarhist Gianfranco Bertoli, ki je prihajal iz Izraela, zalučal bombo pred milansko kvesturo. Mrtvih je bilo štiri, ranjenih pa kar 40.

Reševalna akcija ob atentatu na železniški postaji v Bologni leta 1980

28. maja 1974 je eksplozija na Trgu della Loggia v Brescii, kjer je okrog tisoč ljudi sledilo sindikalnemu zborovanju, zahtevala osem mrtvih in sto ranjenih. Peklenški stroj je bil skrit v košu za odlaganje smeti.

4. avgusta 1974 je, kot smo že omenili, eksplodirala bomba na vlaku Italicus (12 mrtvih, 48 ranjenih).

Ob šesti obletnici tega grozljivega »podviga«, se pravi 2. avgusta 1980, so neofašisti izvedli doslej najbolj krvav atentat, tudi tokrat pa je bila tarča železniško omrežje. Na postaji v Bologni so bombo postavili v čakalnico, kjer se je ljudi kar trlo. Osemdeset jih je skoraj na mestu umrlo drugih deset je poškodbam podleglo po mučnih bolečinah v bolnišnici. Ranjenih je bilo skoraj dvesto. Ni treba posebej poudarjati, da tudi v tem primeru krivcev še niso našli. Aretacija je bilo več, dokazov pa malo. Zgledalo je, da se je obdobje bombnih napadov končalo. Žal, ni tako.

Nadaljevanja s prve strani

● Napad na Italijo

sicer dalo nekatere odgovore. Pojasnilo je predvsem, da strategija napetosti in terorja ni bil nek uvožen tujek, pač pa tvor, ki se je razrasel v državnem aparatu, ki je zajel marsikateri organ in ki ni izpeljal do konca svojih mračnih načrtov le zaradi odločne mobilizacije demokratičnih sil. Cilj mračnega načrta, ki ima svoj prvi člen v pokolu na Trgu Fontana, je po tolikih letih jasen: teroristi in tisti, ki so jim oborožili zločinsko roko, so hoteli premakniti os političnega ravnesja v državi na desno in odpreti na stečaj vrata oblikovanju avtoritarne države. V tej mračni logiki nasilja in krvi je imela vsaka bomba svojo dokaj jasno tarčo: pokol v Kmečki banki je bil odgovor na vročo sindikalno jesen, prizadeti in okrniti je hotel delavsko gibanje in ni naključje, da je bila preiskava usmerjena predvsem v levo; bomba na Trgu della Loggia v Brescii je skušala zaježiti uveljavljanje leve, ki je ravno v tistem času zabeležila pomembne uspehe na volitvah; peklenški stroj na brzcu Italicus bi moral zaostri napetost in kaos v državi v času, ko se je na »drugi fronti« že dokaj jasno izoblikoval pojav ultralevega terorizma. Manj jasna je bila morda tarča bombnega atentata na železniški postaji v Bologni, vendar ob razmišljanju, zakaj ravno tedaj, človek pride do zaključka, da je šlo za poskus zaostrovanja kaosa v državi, ko je ultradeči terorizem dosegel morda najvišjo stopnjo in ko so začele prihajati na dan prve konkretne domneve o vlogi prostozidarske lože P 2.

Zakaj pa sedaj atentat na vlak v predoru pod Apenini? Kdo je oborožil teroriste? Katere cilje zasleduje? Seveda nekaj ur po zločinski eksploziji ni mogoče dati izčrpnih odgovorov, čeprav je povsem jasno (in morda celo nepotrebno poudarjati), da je bil glavni cilj peklenškega stroja demokratično tkivo v državi.

Eksplodirala je odjeknila še bolj dramatično kot v preteklosti, tudi ker je bomba (prav tako kot v Bologni) eksplodirala v predprazničnem vzdušju, ko je začela popuščati napetost delovnih bremen in ko se je vsakdo pripravljval, da v krogu svojcev in prijateljev preživi dneve, ki so sicer zapisani veselju in sproščenosti, obenem pa so tudi sinonim sprave in miru. Pa tudi, kljub nekaterim opozorilnim znakom, je bila večina ljudi prepričana, da je največji val terorizma končno mimo. In vendar je bil ravno železniški odsek v okolici Prata, kjer je v nedeljo eksplodiral peklenški stroj, v zadnjih časih prizorišče vrste manjših atentatov: železni in cementni tramovi na tračnicah, poskusi iztirjevanj vlakov, vse to bi moralo izveneti kot alarmni zvonec zlasti še, ker sta bila Prato in okolica tradicionalna baza črnega prevratništva. Kajti ni dvoma, da se za atentatom na brzec 904 skriva ista roka, ki je bila za vsemi členi strategije napetosti in terorja. To potrjuje izkupitja preteklosti, to potrjuje izbira cilja, to potrjuje organizacija, ki je potrebna za izvedbo takega zločina.

Toda čemu atentat? Prva ugotovitev, ki se vsiljuje, je da so teroristi skušali udariti po državi, ki je kot vselej pred prazniki vsaj psihološka nekoliko razorožena, na državo, ki je v zadnjih časih vendarle nekoliko zadihala po dolgih letih hude krize in skokovite inflacije, na družbo, v kateri so delavske organizacije po daljšem obdobju razhajanja vendarle spet vzpostavile dialog in našel skupen jezik prav v boju za zaposlitev in davčno pravičnost. Kdor je oborožil črno roko teroristov očitno računa, da mu bo uspelo usmeriti neza-

dovoljstvo tako imenovane tihe večine, da bo lahko izkoristil obdobje apatije in zagledanosti v svet osebnih čustev, da bo lahko pogobil vrzel, ki ločuje ljudstvo od državnih ustanov in parlamenta. In morda ni niti naključje, da je peklenški stroj eksplodiral v času, ko so bila vsaj odskrnjena vrata, ki so zastirala pogled v zakulisne finančne mahinacije in ko je sodstvo zarezalo v tvore političnega in navadnega kriminala; ki je s svojimi tipalkami dosegel marsikatero državno telo.

In v koš »naključij« je treba dati tudi nekatere mednarodne okoliščine: bomba je bila uperjena proti Italiji, ki prevzema turnusno predsedstvo EGS, proti Italiji, ki obnavlja dialog z Arafatom, skratka proti Italiji, ki se skuša trudoma osvoboditi spon preteklosti in s težavo iskati nekatere sodnejše rešitve.

In ta Italija, ki teži k novemu, ki hoče zreti v prihodnost, se je včeraj množično odzvala pozivu sindikalnega gibanja. Kljub predprezničnemu dnevu, kljub hladu, kljub temu, da so mnogi že odpotovali na zimske počitnice, se je veliko ljudi zbralo na ulicah in trgih, da bi enotno obsodilo zločin in izrazilo solidarnost svojcem žrtev ter ranjencem. Predvsem pa so se ljudje zbrali, da bi ponovili svojo zahtevo po hitri preiskavi, ki naj ima kot edini cilj iskanje resnice in izsleditev krivcev brez kakršnega koli ozira na politične in drugačne pritisk. In ravno preiskava bo jasen pokazatelj, ali so sile, ki so skovale strategijo napetosti in terorja, še tako močne, da lahko vplivajo na sodstvo, policijo in na obveščevalne službe, ali pa so akcije zadnjih let dejansko okrnile njihovo oblast. Kajti jasno je, da če bi se tudi ob atentatu na brzec 904 ponovilo to, kar se je dogajalo ob preiskavah o Kmečki banki, Trgu della Loggia, Italicusu in Bologni, bi se kolo zgodovine dejansko obrnilo nazaj. Kaj takega pa italijanska država in družba ne smeta in ne bosta dopustili.

VOJMR TAVČAR

● Demokratični odgovor

Tako smo prisiljeni napisati na božični večer strahotno izjemno kroniko krvavega dogodka, namesto da bi obnovili praznično misel »Mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje«. Kronika zadnjih dogodkov nas vrača v temne vojne čase, v razdobje nediskriminiranih pobojev in grozot.

Vse nas preveva občutek groze, pa tudi upravičenega ogorčenja, kako se je nekaj takega lahko zgodilo, kako je mogoče, da v tako številnih primerih še vedno niso odkrili krivcev. Očitno obstajajo v italijanski družbi še preveč tesne povezave med črnim terorizmom in ozkimi interesi določenih krogov.

Pa vendar je treba tudi poudariti takojšen enoten, odločen in demokratičen odgovor širokih italijanskih množic. Povsod je prišlo do zborovanj, ki so jih priredile sindikalne organizacije tokrat spet združene in enotne in na katerih so sodelovali predstavniki raznih strank. Obsodba črnega ponavljajočega terorja je bila enotna, takojšnja in odločna. To pa je tudi stvarni prispevek k ustvarjanju novega ozračja, v katerem ne bi smelo biti več mesta ne samo za neposredne krivce, temveč tudi za vse one kroge, ki so jih dosedaj skrivali, jim nudili na razne načine potuho in zaščito.

Še zlasti pa je treba poudariti takojšnjo široko antifašistično enotnost, ki se je ustvarila že včeraj popoldne na osrednjem trgu v Trstu. Spregovorili so predstavniki vseh treh sindikalnih organizacij, Italijani in Slovenci, župan, predsednik pokrajine.

Slovenci v Italiji se s še posebnim občutkom iskrenega sožalja klanjamo novim žrtvam fašističnega nasilja, saj smo sami še kako težko občutili nasilje, smo žrtve podobnih črnih nakleпов. Zato tudi s posebno odločnostjo sodelujemo v širokem demokratičnem odporu, smo sestavni del široke protifašistične fronte z edinim iskrenim ciljem, da se tudi pri nas ustvari ozračje sožitja, razumevanja in miru.

BOGO SAMSA

Avtorji atentata, v katerem je umrlo 12 oseb, so še neznani

Pred desetimi leti je v istem predoru eksplodiral krik žrtev vlaka Italicus

Tina Anselmi: Pokol na Italicusu treba pripisati toskanskim neofašistom, odgovornost zanj pa nosi tajna loža P2

BOLOGNA — Devetnajst kilometrov dolgi predor med železniškima postajama Vernio in San Benedetto Val di Sambro bo ostal zapisan med najbolj krvavimi in temnimi stranmi italijanskega povojnega časa. Te vloge si ne zasluži, saj je pravi biser tehnološkega in torej tudi človeškega napredka, na katerega bi Italija lahko bila le ponosna. Z živalsko nasilnostjo so mu jo dodelili fašistični teroristi, ki so ga že drugič izbrali za svojo smrtonosno past.

Sedaj so padli v njej potniki »božičnega vlaka«, pred desetimi leti — 4. avgusta 1974 — pa je peklenški stroj sejal smrt na počitniško razpoloženemu Italicusu, brzcu, ki je iz Rima vozil proti Brennerju. Do eksplozije je prišlo ob 1.20 ponoči v petem vagonu: v njem je 12 oseb izgubilo življenje, 48 pa je bilo ranjenih. Atentatorji so bombo — šlo je za dva kilograma plastika s timerjem — skрили v kovček, s katerim je še vedno neznan morilec stopil na vlak na postaji v Firencah. Eksplodirala je kakih sto metrov pred koncem predora, tako da se je bilo treba zahvaliti le tej okoliščini, da je bilo število smrtnih žrtev omejeno. Strojvodja je svoj smrtni tovor peljal dalje in zaustavil vlak na postaji S. Benedetto Val di Sambro. Dan kasneje je prevzela odgovornost za atentat zloglasna neofašistična skupina Ordine nero.

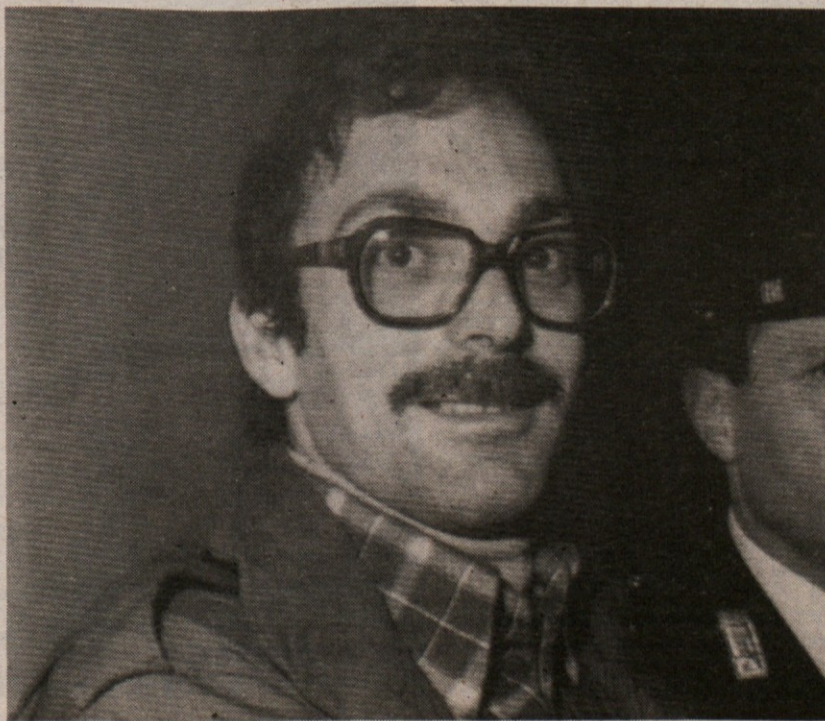
Razpleti in zapletiti okrog procesa za pokol na Italicusu so emblematična kronika nezapisanega pravila, da ostajajo fašistični atentati nekaznovani, obenem pa tudi spričevalo italijanskega sodstva in rezultat bolj ali manj prikritih povezav med političnimi, gospodarskimi in državnimi interesi določenega italijanskega vodilnega kroga.

Po devetih letih preiskave je 20. julija 1983 porotno sodišče v Bologni zaradi pomanjkanja dokazov oprostilo neofašista Maria Tutija, Luciana Francija in Piera Malentacchija obtožbe, da so povzročili pokol na Italicusu. Nesramna razsodba je vzbudila ogorčenje združenih družin žrtev atentata na železniški postaji v Bologni (kjer je avgusta 1980 peklenški stroj ubil 85 oseb), otipljivejših reakcij, predvsem na politični ravni in prek sredstev javnega obveščanja, pa ni bilo. Zavlačevanje preiskovalne dejavnosti, ki je bila bolj v znamenju prikrivanja kot odkrivanja resnice, je želo tudi ta uspeh.

Toda ozadje pokolov, ki so od Trga Fontana (leto 1969) dalje okrvavili Italijo, je vseeno prišlo na dan. O tem zelo jasno piše tudi Tina Anselmi v svojem poročilu o komisiji, ki je med drugim preučevala tudi atentat na Italicus. V poglavju o povezavi med tajno ložo P2 in neofašističnimi prevratniki pravi, da je treba pripisati pokol na Italicusu neofašistični ali neonacistični teroristični organizaciji iz Toskane in da je loža P2 imela pri podžiganju in finansiranju teh skupin pomembno vlogo, tako da se na osnovi »zgodovinskih resnic in zelo hudih, točnih ter nespornih dokazov lahko trdi, da je tajna prostozidarska loža globoko vpletena v atentat na Italicus in da je zanj tudi odgovorna na politično-zgodovinski ravni, ker mu je bila v bistveno finančno, organizacijsko in moralno podporo.

Zelo jasna je Tina Anselmi tudi v zvezi s pomanjkljivo in nezadostno preiskovalno dejavnostjo, ki ni mogla vzleteti prav zaradi infiltracije lože P2 v vrste karabinerjev in sod-

nikov. Pri zaviranju preiskave je pomembno vlogo odigrala tudi tajna služba SID, ki je imela v vodstvu številne Gellijsve izbranice. Zemljevid neofašističnih pokolov je torej jasen, dovolj je že prebrati sodne akte. To je dejal včeraj tudi sodnik iz Bologne, ki vodi sedanjo preiskavo. Bodo tokrat demokratične sile dovolj močne, da bodo pregazile ovire, za katerimi se skrivajo atentatorji in njihovi organizatorji?

Fašist Mario Tuti

Na manifestaciji enotne sindikalne zveze CGIL-CISL-UIL na Goldonijevem trgu v Trstu Takojšnja mobilizacija delavskega razreda in demokratičnih sil v obrambo demokracije in vrednot antifašističnega boja

Podobno kot v drugih 130 mestih države je enotna sindikalna zveza CGIL - CISL - UIL tudi v Trstu priredila enotno manifestacijo, da bi z njo odgovorila na ponovni napad fašističnih sil, ki s terorističnimi akcijami skušajo omejiti temelje demokracije. Na poziv sindikalne zveze so se na Goldonijevem trgu zbrali demokratični meščani, predstavniki političnih in družbenih sil; k manifestaciji so pristopili tudi predsednik pokrajine tudi v svojstvu predsednika odbora za obrambo antifašističnih vrednot, vsi župani iz tržaške pokrajine, borčevske in druge organizacije. Delavstvo je že v dopoldanskih urah oklicalo več stavk na delovnih mestih, kjer so bile tudi skupščine, ki bodo na sporedu še v prihodnjih dneh.

S to takojšnjo mobilizacijo je demokratični Trst nastopil, da bi politično in moralno osamil atentatorje in njihove destabilizacijske načrte, kot jih je že zavrnil ob drugih tragičnih priložnostih. Z manifestacijo pa je tudi zahteval, naj se čimprej odkrijejo krivci ne samo tega zadnjega zločina, ampak tudi za vse še doslej nerazčiščene in nekanovane pokole; zahteval je tudi, naj se končno rezkrijejo in razbijejo morebitna kritja in nedopustne deviacije.

Z manifestacijo, kateri je predsedoval pokrajinski tajnik CGIL Roberto Treu, je demokratični Trst izrazil solidarnost družinam in svojem preminulih, ki so umrli kot nedolž-

ne žrtve. V imenu enotne pokrajinske sindikalne zveze je na Goldonijevem trgu spregovoril Bruno Degrossi (CISL), ki je uvodoma opozoril, kako nedeljski atentat v marsičem spominja na onega, ki ga je zagrešila fašistična roka na vlaku Italicus pred desetimi leti. Pristavil je, da se mu je delavski razred enotno postavil po robu z raznimi manifestacijami na delovnih mestih; z njimi je izrazil solidarnost družinam žrtev in zahteval, naj se odkrijejo in kaznujejo krivci. Potrebna je trdna politična volja s strani vlade in parlamenta — je se dejal — da bodo v to smer vloženi prioritetni napor in končno razkrinkani tisti, ki ogrožajo temelje naše demokracije.

Država ponovno žaluje zaradi zverinskega dejanja prav v dneh, ki bi

morali biti posvečeni meditaciji pred božičnimi prazniki; tako je ugotavljal predsednik pokrajine in predsednik antifašističnega odbora Gianni Marchio, ki je tudi pristavil, da je prebivalstvo prepričano, da je demokracija neodtujljiva in da podobne manifestacije kažejo, kako se ljudje hočejo braniti pred takimi dejanji. kolo zgodovine ne bi ubralo rakovo pot. Marchio je tudi pozval k budnosti, da

Po besedah tržaškega župana Franca Richettija je enotna sindikalna zveza ravnala pravilno, ko je priredila včerajšnjo manifestacijo, ki pa ne sme izzveneti samo kot obsodba zločinskega dejanja in zahteva po odkritju krivcev in njihovem kaznovanju, ampak mora predvsem pomeniti važen trenutek solidarnosti in budnosti, ki sta nujno potrebni. Če

smo se tukaj zbrali pomeni, da nismo in ne bomo indiferentni na taka dejanja, je še dejal in pristavil, da je v takih trenutkih potrebna, mimo vseh ideoloških razlik, široka enotnost med vsemi demokratičnimi in družbenimi silami.

V slovenščini (svoje besede je nato sam prevedel tudi v italijanščino) je na Goldonijevem trgu spregovoril dolinski župan Edvin Švab. Med drugim je izrazil prepričanje, da se je treba obvezati in vse to kar čutimo ob podobnih trenutkih spremeniti v konkretna dejanja pri vsakdanjem delu. Župan Švab se je zato obvezal tudi v imenu ostalih upraviteljev in občanov, ki so jim izkazali zaupanje s tem, da so jih izvolili, da bodo branili vrednote, ki so jih napadle tiste sile, ki želijo razkosati demo-

kracijo in da bodo še naprej gradili sožitje, ki mora temeljiti na spoštovanju med ljudmi.

Kot zadnji je na Goldonijevem trgu spregovoril Antonio Di Turo (UIL), ki je podčrtal, kako taka žalovanja še bolj združujejo vse delavstvo in demokratične sile; dodal je še, da mora delavski bolj prevladati nad terorizmom, za boljši jutri, v katerem morata prevladovati mir in delo.

Delavski razred je torej nastopil enotno v obsodbi atentata in v zahtevi po resnici in pravici; od vlade je zahteval jasnejšo politično voljo, da bi se končno razčiščili še neodkriti atentati in kaznovali krivci. Delavstvo je s tem pokazalo, da vrednot antifasizma ni moč tepati in da bo vedno delalo za demokracijo in za omikano sožitje med prebivalstvom.

Mnenja udeležencev manifestacije na Trgu Goldoni

Tokrat je treba zločince odkriti in pravično kaznovati

Že pod božično jelko na Goldonijevem trgu nas je pričakala skupina delavcev tovarne Velikih motorjev, z velikim transparentom. »Nič ne pišite naših imen, saj govorimo tako rekoč v imenu vseh naših delavcev. Povejte samo to, da delavci ne bomo dovolili, da bi se vsa zadeva tako izkrivila in zakrila, da bi govorili mogoče zopet čez prihodnjih deset let o tem, da se še ne ve, kdo je to tragedijo zakrivil. Ljudstvo je dobro vedelo, kje iskati krivce za tisti pokol na vlak pred desetimi leti. Danes tudi ve, kdo so tokratni krivci in zahteva, da jih oblasti odkrijejo in pravično kaznujejo.«

TANJA PEČAR, dijakinja tržaškega učiteljskega: Bila sem v Ljubljani in sem šele danes, na povratku domov, izvedela za vso veličino te tragedije. Tu gre za zločin, ki nima nobenega opravičila. Tu so bili žrtve nedolžni ljudje, odrasli in otroci, ki so se pripravljali na veselo srečanje in praznovanje s svojimi. To, da morajo umirati ljudje, ki imajo vso pravico do življenja, je zame nekaj strašnega, nekaj nepojmljivega.

SONJA PEČAR, vzgojiteljica: Slišala sem za atentat že v izrednem televizijskem dnevniku. Bila sem zaprepeta, vendar sem upala, da tragedija ne bo imela tako velikega obsega. Kot Slovenka, kot vaščanka iz Bazovice, čutim še večjo solidarnost z vsemi družinami, ki so bile z atentatom tako težko prizadete. Neštokrat sem že doživela fašistične napade na naše spomenike, na naša društva in sedeže. Prepričana sem zato, da je danes še bolj potrebna solidarnost vseh naprednih sil, da resnično premagamo fašizem in šovinizem.

GERMANO ŠVARA, načelnik svetovalske skupine KPI v dolinskem občinskem svetu: Sam sem šel zjutraj obvestiti delavce v pristanišču na stavko v zvezi s tem dogodkom. Na obrazih vseh sem videl zaskrbljenost in tudi ogorčenost, da se v teh trenutkih, ko se v državi marsikaj odkriva, lahko nenadoma ponovno pojavijo črne sile in napravijo tako grozen zločin. Za nas Slovence, ki se moramo še vedno boriti za svoje pravice pomeni to, da se bomo morali še odločneje boriti, če bomo hoteli do teh pravic priti. Moramo pa biti pripravljeni, da se za te svoje pravice, kot tudi proti fašizmu, borimo skupno z vsemi naprednimi silami.

MAJA FURLAN: Ko sem zvečer slišala za atentat, mi ni bilo takoj jasno, za kako grozno dejanje gre. Danes zjutraj sem iz časopisov izvedela, koliko je mrtvih in število teh na žalost še narašča. Sprašujem se, kaj delajo politiki, ki nas vodijo. Bomo morali zopet toliko let čakati, da potem zopet ne bomo vedeli za krivce? Tokrat mora po mojem mnenju dobro premisliti, kako bo ukrepala. Prav je, da smo se tukaj zbrali, toda to ni dovolj. Ne sme ostati le pri demonstracijah, protestih in raznih izrazih sožalja, ogroženja in jeze. Treba je ukrepati.

STOJAN SPETIČ, novinar: Danes se morajo zamisliti vsi tisti, ki so celo leto razvijali teorijo, da je antifasizem že nekaj preživelega. Fašizem je stopil na plan v novih oblikah. Medtem ko je bil terorizem rdečih brigad poražen, ker je bil proti sistemu, je ostal črni terorizem še vedno prisoten in naši stvarnosti. Storiteli velikih pokolov in atentatov v zadnjih 15 letih so ostali ne-kaznovani in to je nedopustno.

DUŠAN KOŠUTA, tajnik pokrajinskega odbora VZPI - ANPI: To je velika sramota, da prihaja do takšnega atentata potem ko so sodne oblasti oprostile tiste, za katere se ve, da so bili prav gotovo vpleteni v velike atentate v naši državi. Mi bivši borci in aktivisti ne moremo samo mirno gledati to početje. Zahtevamo stroge ukrepe in naj si vsakdo prevzame odgovornost, ki jo mora v teh trenutkih opraviti.

MITO in RITA PERTOT sta bila tudi na Goldonijevem trgu: Nimam besed, da bi povedal svoje občutke. Strašno mi je, ko pomislim na družine, ki so izgubile svoje. Veliko borbe bo, po mojem, še potrebno, če bomo hoteli govoriti pri nas o resnični demokraciji. Njegova žena Rita je mnenja, da bi moralo biti na takšni manifestaciji še več ljudi. »Verjetno pa postajamo vsi pasivni, ker ne zaupamo več oblastem, ki bi morale skrbeti za red in nas zaščititi pred fašistično prevratniško dejavnostjo.«

MAJDA GERDOL, brezposelna: V meni so jeza, srd, ogorčenje, groza. Kam vodi vse to prevratništvo? Kakšni nameni in cilji se za vsem tem skrivajo? Ko pride do takšnih tragedij človek onemi. Še več bi nas moralo biti tu na trgu.

MIRA RIJAVEC, uslužbenka Odseka za zgodovino pri NSK: Pri poslušanju in branju vesti o tej tragediji, me je najbolj prizadelo poročanje nekaterih, ki so skušali dogodek prikazati kot delo morcev, ali pa, da še ni jasno, če je to delo »rdečih ali črnih«. Vsi pa dobro vemo čigavo delo je to in komu takšni atentati služijo.

DANILO PILAT, aktivist osvobodilnega gibanja: To je pravo barbarstvo. Do poznega ponoči sem poslušal vesti in upal, da tragedija ne bo zajela takšnih dimenzij. Že davno bi morali v državi prepovedati dejavnost fašističnih strank in organizacij. Mi smo to zahtevalo vedno poudarjali, a fašisti so pri nas nemoteno rovarili, skrunili naše spomenike, napadali naše ljudi. Sedaj bodo morale oblasti nekaj storiti.

VOJKO CESAR: Na žalost je ta novi atentat le logična posledica tega, kar se v naši državi dogaja. Še sedaj niso bili razčiščeni dogodki, oziroma ozadja le-teh ter niso bili kaznovani tisti, ki so jih povzročili. Torej ni nič čudnega, da je prišlo tudi do te strašne tragedije.

Izjave sen. Gerbčeve, posl. Colonija in posl. Cuffara

Tržaški parlamentarci: »Potrebna je budnost«

Včerajšnje manifestacije na Goldonijevem trgu z znak solidarnosti z žrtvami strahovitega atentata na brzovlak Neapelj - Milan in v protest zoper ponovno oživljanje teroristične dejavnosti skrajne desnice so se med drugimi udeležili tudi tržaški parlamentarci: sen. Jelka Gerbec, posl. Sergio Coloni in posl. Antonino Cuffaro. Ob koncu shoda smo jih zaprosili za kratko izjavo o tej novi tragediji, ki je zarezala globoko rano v italijansko demokracijo.

Sen. Jelka Gerbec (KPI): »Gre za grozno tragedijo, ki kaže, da terori-

zem ni bil poražen, tako, kot so pred meseci nekateri zatrjevali. Potrebna bo velika budnost ter koordinirana akcija vseh sil javne varnosti, sodnih oblasti, skupno z vsemi socialnimi strukturami, da se ohrani in utrdi demokracija, da se zagotovi spoštovanje republiške institucije, obstoj čne na redu, ki je sad uspešnega boja odpornih sil in antifasističnih sil. Potrebna je trdna povezanost vseh sil, ki so za demokracijo, da se prepreči so nadaljnji poskusi prevratništva.«

»Ta enotnost je tu pri nas na meji še bolj potrebna in važna. Z enotnim nastopom moramo namreč preprečiti vsak poskus vsiljevanja prevratniške politike. Živimo na obmejnem področju, kjer sta medsebojno sodelovanje in prijateljstvo predpogoj za dobro in mirno sožitje na tem delu Evrope.«

Posl. Sergio Coloni (KD): »V državi se je morda prehitro razširilo prepričanje, da smo prebrodili nevarnost terorizma. Ta žalostni dogodek pa je dokazal, da absolutno ne smemo zmanjšati ne preventivnih ne represivnih ukrepov zoper terorizem. V to smer bodo šla naša prizadevanja in naš trud, in v tej smeri bodo morali tudi vlada, sodstvo in organi javne varnosti podvzeti vse potrebne ukrepe, da bi zajezili teroristično dejavnost.

Posl. Antonino Cuffaro (KPI): »V Italiji se nadaljuje teroristična dejavnost, ki ima po vsej verjetnosti tudi mednarodne povezave. V teh poskusih rušenja demokracije se teroristi, v stilu najhujše nacistične in fašistične tradicije, ne ustavijo pred nobeno oviro. Odgovornost za to novo strahovito tragedijo nosijo tudi državni organi. Nedavne sodne afere so namreč ponovno dokazale, da so ti organi vpleteni v še ne povsem razčiščene in kalne zadeve. Zaskrbljujoče je dejstvo, da nam še ni uspelo, 40 let po koncu vojne, popolnoma izkoreniniti jedr, ki delujejo proti državi, pri čemer je treba še enkrat ožigosati neučinkovitost državnega stroja, ki je z zakrivanji omogočil razrast tega delovanja.«

»Tudi v naših krajih je še preveč takih mračnih in nekanovanih dogodkov. Prav dejstvo, da je bila prevratniška dejavnost doslej vse pre malo kaznovana, je eden od vzrokov za občasno obnavljanje fašističnega nasilja. Če pa kdo misli, da bo s temi zločini uklonil demokracijo, se bridko moti. Demokracija ima v Italiji dovolj moči in energije, da ubrani te napade, jih osami in jih porazi.«

Govorniki na protestni manifestaciji. Zgoraj tržaški župan Richetti, predsednik pokrajine Marchio in dolinski župan Švab, spodaj pa sindikalisti CGIL, CISL in UIL Treu, Degrossi in Di Turo

Tržaške politične in družbene sile ob krvavem atentatu na brzec Neapelj-Milan

Številne izraze protesta in zgražanja nad pokolom spremlja zahteva po takojšnjem kaznovanju krivcev

»Od konca šestdesetih let smo pričeli specifičnemu fašističnemu terorizmu, ki je s svojimi atentati in pokoli postal endemičen pojav novejšje italijanske zgodovine. Velika večina tistih, ki so ta kriminalna dejanja naročili in izvedli, je ostala nekaznovana, poglavje zase pa so neverjetni procesi o pokolu na Trgu Fontana. Problem, ki se nam zastavlja danes, prav tako kot včeraj, ni samo demokratična mobilizacija in civilno-politično angažiranje množic; niso dovolj manifestacije zavračanja in zgražanja. Eden osrednjih problemov je bil in še vedno ostaja dejavnost in učinkovitost državnega aparata in njegovih služb, zadolženih za varnost. Prevečkrat se na tem področju srečujemo z učinkovitostjo, ali še slabše, z medlo prizanesljivostjo. Prav o tem je treba razmisliti in ukrepati, sicer se bo tudi pokol v železniškem predoru med Verniom in San Benedettom Val di Sambrom pridružil skrivnostnemu poglavlju nekaznovanih fašističnih kriminalnih dejanj v Italiji.« Tako pravi sporočilo **Deželnega inštituta za zgodovino osvobodilnega gibanja v Furlaniji - Julijski krajini**, ki ga je podpisal tajnik Galliano Fogar in ki se pridružuje številnim ogorčenim odmevom na krvavi atentat, ki smo jih v našem uredništvu prejeli od političnih sil, borčevskih in partizanskih organizacij, ustanov in javnih uprav.

Deželni koordinacijski odbor Zveze žensk Italije poleg odločne obsodbe zločina poziva ženske, naj se angažirajo za osamitev atentatorjev in njihovih kriminalnih načrtov, saj je danes bolj kot kdajkoli čutili potrebo po mozičnem enotnem in demokratičnem odgovoru, ki bo vlado prisilil, da bo kaznovala prave krivce.

Enotna pokrajinska sindikalna zveza CGIL - CISL - UIL izraža v tiskovnem sporočilu takojšnji odgovor delavcev, kljub temu da so številna podjetja in tovarne zaradi praznikov bila tudi včeraj zaprta. Prvi so protestno stavkali delavci v pristanišču (od 9. do 10. ure), med 12. in 12.30 so prekinili roke v Papirnici Timavo, v železarni Terni so delavci zapustili delo uro prej, med 14. in 15. uro je bila stavka s skupščino v Centru za mentalno zdravje pri Domju, skupščine so imeli tudi v posameznih oddelkih

Državnih železnic itd. »Žrtve novega fašističnega pokola so nemočni državljani, grozovit atentat pa je nov brezen izziv italijanski demokraciji«, je med drugim rečeno v skupnem sindikalnem vabilu delavcem, meščanom in demokratičnim silam k manifestaciji na Trgu Goldoni. Posebni letak so izdali sindikati transportnih delavcev FILT (CGIL), SAUFI (CISL) in UILTRASPORTI, ki izražajo globoko sožalje vsem transportnim delavcem, svojcem žrtv atentata, ranjenim pa želijo čimprejšnje okrevanje. Hkrati zagotavljajo, da bodo budni na vseh delovnih mestih, da bi tako zagotovili kar najbolj varen potek železniškega prometa, od vlade pa zahtevajo srečanje, na katerem naj bi se dogovorili za ukrepe, s katerimi naj bi v prihodnje preprečili podobne atentate in izsledili ter kaznovali vse krivce dosežanjih.

Predsednik tržaške pokrajine in Odbora za zaščito vrednot odpravnosti in demokratičnih institucij, Gianni Marchio, je ob odločni obsodbi barskega pokola pozval k še budnejšemu civilnemu angažiranju za zaščito državljanov, vrednot demokratične države in njenih institucij.

Tržaški župan Richetti je obsodbi in zahtevi po pravici dodal tudi poziv k dokončnemu spoznanju, da je mir in svoboda za vse moč doseči le z nenehno in solidarno budnostjo in z osamitvijo vsakega kriminalnega načrta, ne glede na njegovo ideološko ozadje.

Miljski občinski odbor se je včeraj zjutraj sestal na izredni seji, da bi izrazil solidarnost s svojci žrtv in z ranjenimi v krvavem atentatu. Odbor je soglasno poudaril potrebo po takojšnjem odgovoru pravice na teroristični zločin, ki so ga izvedli tisti, ki hočejo podreti temelje civilnega in človeškega sožitja v naši državi.

Deželni komite Komunistične partije Italije v svojem tiskovnem sporočilu napoveduje takojšnjo izredno mobilizacijo, ki naj z enotnostjo demokratičnih antifašističnih sil nemudoma izrazi protest in obsodbo ponovnega fašističnega atentata s strani vseh prebivalcev naše dežele. Za komuniste je najnovejši pokol tragično nadaljevanje atentata na Italicus in na bolonjsko železniško postajo, zato je nujna

široka akcija ljudskih sil proti terorizmu in za varstvo demokracije.

Slovenska skupnost v svoji protestni izjavi »najodločnejše obsoja teroristični atentat, do katerega je prišlo na sam predvečer božične noči in s katerim so njegovi pobudniki in storilci neizpodbitno dokazali, ne glede na njihov ideološki izvor, da nočejo poznati nobenih moralnih zakonov in načel. Okoliščina, da gre za teroristično dejanje na istem kraju kot pred desetimi leti na vlak Italicus, daje misliti na enako politično ozadje tistih sil, ki so proti demokratičnemu redu v državi in so prepričani, da lahko uspevajo samo v kaosu in napetosti, ki ju hočejo ustvariti s svojimi nezaslišanimi podvigami.«

SSK izraža družinam žrtv in drugih prizadetih sožalje in solidarnost ter se pridružuje vsem ostalim demokratičnim silam v državi v enotni in odločni obsodbi tako podlega dejanja.

Lista za Trst se v svojem sporočilu zgraža nad podlim kriminalnim atentatom, ki tudi z načinom ponavljanja nepozabljeni pokol nedolžnih žrtv na vlaku Italicus, in ki je še toliko bolj zverinski, ker so ga izvedli v času božičnih praznikov, ki v ljudeh zbujajo čustva miru in spokoja. Lista za Trst si želi, da bi odgovorne za strahovit atentat čimprej izsledili in kaznovali, svojcem žrtv izraža solidarnost in občuteno sožalje.

ANPI - Vsestržavno združenje partizanov obsoja grozovit in podel atentat in izraža solidarnost z žrtvami. Skupaj z demokratičnimi in antifašističnimi silami pa se obvezuje za okrepitev boja proti terorizmu ter zahteva ugotovitev in kaznovanje krivcev vsakega poskusa spodbujanja demokracije.

Tržaška sekcija ANED - Združenja bivših deportirancev v nacističnih taboriščih in ANNPIA odločno obsojata nov krveločni fašistični atentat in vabita svoje člane in prijatelje, naj manifestirajo za obrambo demokracije. Dodajata svoje prepričanje, da je do tega novega kriminalnega dejanja lahko prišlo zaradi prevelike popustljivosti dela organov, ki so ustavno zadolženi za varstvo javnega reda.

Prav zato pozivajo odgovorne organe, ki so v zadnjem času pokazali odločnost in učinkovitost v boju z rdečim terorizmom in z mafijo, naj končno s prav tako trdnostjo nastopijo proti nacifašističnim kriminalcem in Italijo končno osvobodijo še njihove hude grožnje.

Pokrajinsko združenje vsestržavne obrtne konfederacije CNA poleg odločne obsodbe atentata v svojem tiskovnem sporočilu ugotavlja, da je še vse preveč resnic, ki do danes še niso bile odkrite, od pokola na Trgu Fontana in na železniški postaji v Bologni, pa vse do zadnjega grozovitega atentata. Če hočemo rešiti uglede demokratičnih institucij, je nujno enkrat za vselej razkrinkati in kaznovati njihove naročnike in izvršilce. CNA se pridružuje zahtevam po pravici in poziva obrtnike, naj se pridružijo enotnim protestnim manifestacijam v teh dneh.

Tržaški škof Bellomi je javnosti naslovil posebno pismo, v katerem izraža sožalje in zgražanje nad krvavim pokolom, potem ko ga je ožigosal tudi v govoru, ki ga je imel med večerajšo mašo na Tovornem postajališču pri Fernečih.

»Ob takih dejanjih besede ne zadoštujejo,« pravi škofovo pismo. »Izpraznilno besednjak, a ostanemo nezadovoljni. Tudi če se je naša kultura oblikovala med vojnami in pokoli, med uničevalnimi taborišči in blodnim barbarstvom, med terorizmom in nasiljem vseh vrst, se tukaj ustavi, jeclja in ne najde ustreznih izrazov, da bi razložila, zaznamovala, reagirala. To potrjuje izredno resnost pojavov, kakršnemu smo priča in ki zagrinjajo z žalovanjem božično radost, saj zmorejo zbrisati sonce z neba človeštva. In vendar bo lahko še huje, če ne bomo našli odgovorov. Ne toliko zato, da bi razumeli dogodek, kolikor zato, da bi spregledali njegove vzroke in zarezi v korenine zla.« Škof Bellomi svari pred površnimi odgovori, pred maščevalnimi reakcijami; pravica države naj gre svojo pot, toda skupnost človeštva mora težiti k širši pravičnosti. To naj ljudje iščejo onstran omejenega horizonta naših dni, v skrivnih globinah osebnosti in v univerzalni etiki.

V trenutkih, kakršnega živimo, smo potrebni prepričanja v človekovo dobroto, zaupanja, da je ljubezen vselej močnejša od zla in da je narod, enoten v boju za pravico, nepremagljiv dejavnik družbenega mira, pravi v zaključku svojega globoko humanega pisma škof Bellomi.

Brzjavka predsednika deželnega odbora

Predsednik deželnega odbora Adriano Biasutti je poslal ministrskemu predsedniku Craxiju, ministru za prevoze Signorileju in predsedniku deželnega odbora Emilije - Romagne brzjavko, v kateri izraža v imenu deželnega odbora in vsega prebivalstva Furlanije - Julijske krajine globoko sožalje za zahrbtni divji atentat na brzovlak Neapelj - Milan in obsoja teroristično dejanje, ki je še enkrat prizadelo nedolžne državljane. Potem ko je izrazil svojo solidarnost vsem prizadetim družinam in zaželel ranjenecem čimprejšnje okrevanje, je Biasutti v brzjavki podčrtal svoje prepričanje, da bodo demokratične institucije znale zatreti teroristične dejavnosti, ki nasprotujejo temeljnim pravilom omikanega sožitja in željam italijanskega ljudstva.

»Teroristično brezumje je ponovno zasejalo v Italiji žalost. Nimamo zadostnih besed, da bi lahko primerno obsodili pokol take narave. Prebivalstvo Furlanije - Julijske krajine danes ponovno odbija nasilje in mržnjo in izreka svoje globoko sožalje težko prizadetim družinam,« je dejal o atentatu na brzovlak Neapelj - Milan predsednik deželnega sveta Furlanije-Julijske krajine Luigi Manzoni.

Podpredsednik deželnega sveta Claudio Tonel se je pridružil tem izrazom solidarnosti. »Še vedno imamo živo v spominu mobilizacijo italijanskega ljudstva po atentatu na vlak Italicus pred desetimi leti. Včerajšnji atentat se kaže kot cinično nadaljevanje tistega pokola in pokola na bolonjski železniški postaji,« je med drugim dejal in ob koncu podčrtal, da je tudi sedaj potrebna izredna enotna pobuda v vsej naši deželi proti terorizmu in v obrambo demokracije.

Sredi prazničnega in počitniškega vzdušja

Na Goriškem soglasna obsodba zločinskih atentatorjev

Izjave izvoljenih in političnih predstavnikov

Kljub včerajšnjemu predprazničnemu dnevu, ko so ljudje mislili predvsem na nakup zadnjih božičnih daril ter na dvodnevni praznik, je bilo dopoldne največ govora o groznem atentatu na potniški vlak med Firenca in Bologno v nedeljo zvečer. O atentatu so ljudje izvedeli v nedeljo zvečer iz televizijskih dnevnikov, včeraj zjutraj pa so podrobnejše vesti brali v dnevnem časopisu. Seveda pogovori o atentatu niso zasenčili zanimanja za praznik. Vsakdo, s katerim si se pogovarjal pa ti je izrazil žaskrbljenost zaradi ponovnih terorističnih atentatov in pobud do katerih je po določenem zatišju spet prišlo v zadnjem času. Marsikdo se je spomnil, da sta pred časom tako predsednik vlade kot minister za notranje zadeve opozorila na ponovno obujanje terorizma.

Veliko ljudi pa je bilo včeraj že na počitnicah. Marsikdo je izkoristil dolg »praznični most« in odšel smučat v hribe že v soboto. Nekateri so se napotili na turistična potovanja v bolj oddaljene kraje. Skoro vse tovarne na Goriškem so zaprte že od petka za dobo dveh tednov. Tako je s tovarnami v Trzinu. Zaradi tega stežka dobiš v Gorici oziroma v Trzinu sindikalne funkcionarje ter politične prvake. Izkoristili so ta »most« za nekajdnevni velikokrat za služeni počitek. Tudi novinarji bi bili morali po delovni pogodbi »mirovati«, saj danes in jutri ne bi smelo biti časopisov. Pa nas je atentat vzpodbudil, da smo prišli med bralce s posebnimi izdajami dnevnikov, da bi bralci dobili čimpopolnejšo informacijo o atentatu na vlak in o smrtnih žrtvah. Včeraj smo se zaradi tega obrnili do predstavnikov krajevnih oblasti. Vseh nismo dobili, kajti marsikdo med njimi je namreč na nekajdnevno dopust. Nekateri so nam sami prinesli v redakcijo izjave.

Predsednik Cumpeta

Predsednik pokrajinske uprave prof. Silvio Cumpeta je dejal, da je bilo iz izjav nekaterih vidnih državnih osebnosti jasno, da je treba budno paziti na ponovne pojave terorizma. Morda smo upali, da so dokončno za nami huda leta terorizma. Nedeljski atentat na vlak, pri katerem so izgubile življenje nedolžne žrtve, nas obvezuje, da se vsi zavzamemo za to, da se naši državi vrne mir in varnost. Državna uprava mora s svojimi policijskimi organi najti krivce, sodstvo jih mora obsoditi. Potrebno pa je, je še dejal Cumpeta, da se uniči kriminalna dejavnost, ki je je v Italiji preveč. Italijansko ljudstvo bo znalo prebroditi tudi te težave.

Župan Scarano

Goriški župan Antonio Scarano je v imenu občinskega odbora izjavil, da je prebivalstvo Gorice zelo zaskrbljeno zaradi ponovnega nedeljskega atentata na vlak, ki spominja na atentat na vlak Italicus z dne 4. avgusta 1974. Občinska uprava v Gorici izraža svojo popolno solidarnost družinam prizadetih ter obsoja ta atentat, ki je znak politične degeneracije. Občinski odbor izraža prepričanje, da bo znalo italijansko ljudstvo prebroditi tudi sedanjih hudih trenutkov in da bo izpljul iz svoje srede tiste prevratnike in barbare, ki hočejo preprečiti civilni razvoj življenja v državi.

Nadškof Bommarco

Goriški nadškof Antonio Vitale Bommarco je v imenu goriške Cerkve izrazil bolečino ob absurdnem atentatu,

ki je zasenčil letošnji božič. Nadškof pravi, da bodo praznik življenja, božič, počastili z molitvijo v spomin žrtvam atentata. Kar nas še posebej užalostja, pravi nadškof, ni to, da so atentatorji pokvarili praznično vzdušje, marveč to, da pešiča pokvarjenih ljudi lahko uničuje in ubija izven vsake človeške logike. Nadškof Bommarco je svojo izjavo zaključil z versko božično mislijo.

Župani slovenskih občin

Župani treh slovenskih občin, Vid Primožič, dr. Mario Lavrenčič in Stanislav Klanjšček, pa so nam izjavili naslednje:

Vid Primožič, župan občine Sovodnje: »Podlo dejanje v nedeljo zvečer in tik pred božičnimi in novoletnimi prazniki dokazuje, da politični kriminal še ni bil iztrebljen in da se s takimi dejanji skuša ponovno vpostaviti ozračje napetosti. Od pristojnih organov terjamo ustrezne ukrepe za zaščito varnosti občanov in izsleditev materialnih storilcev in tistih, ki se skrivajo za njimi. Nepravilnosti bo bilo za našo demokratično družbeno ureditev, če bi storilci ostali nedokriti in nekaznovani, če bi se na žalost vse končalo tako, kakor z atentatom na železniški postaji v Bologni, z atentatom na Italicus, pa tudi z atentatom pri Petovljah, pa še kle drugje.«

Dr. Mario Lavrenčič, župan doberdobske občine je v zvezi z atentatom na brzovlak Neapelj - Milan dejal: »V zadnjem času smo imeli meglen vtis, da je bil terorizem in vsi blazni atentati odpravljeni, ali vsaj, da so bili temelji takega početka že močno načeti. Tragični dogodek, teroristični atentat na brzovlak med Firenca in Bologno, nas je postavil

spet pred tragično dejstvo. Vprašati se moramo, ali se spet vračamo v obdobje mračnega terorizma, ali pa je to le zadnji udarec poginajočih zver. Vprašati se moramo tudi, od kod in zakaj. Ni lahko, vendar je treba najti odgovor in temu primerne ukrepe.«

Stanislav Klanjšček, župan v Števerjanu: »Najbolj tragično pri tem in takih dejanjih, je da so žrtve preprosti občani, preprosti ljudje. To je izven vsake logike. Atenta na brzovlak, ki ni prvi, bo prav gotovo spet prispeval k ustvarjanju ozračja napetosti in nezaupanja, potem, ko smo imeli v zadnjem času vtis, da smo v Italiji s terorizmom dokončno opravili. Prav zato moramo v tem trenutku toliko glasneje zahtevati izsleditev krivcev. Sočustvujemo z družinami žrtv.«

Sindikalna zveza

Pisarne sindikatov so bile včeraj zaprte. Kljub temu pa so se našli sindikalni aktivisti, ki so sestavili preglas in ga potem ciklostilirane delili med prebivalstvom na najbolj prometnih krajih in mestih.

Enotna sindikalna zveza CGIL - CISL - UIL obsoja bolane in bedaste ljudi, ki so povzročili kriminalni atentat. Policijske in sodne oblasti morajo takoj najti krivce in jih obsoditi. Ne smemo namreč dovoliti, da bodo krivci ostali tudi tokrat nekaznovani, kot se je že zgodilo velikokrat prej. Sindikat omenja atentate na trgu Fontana v Milanu, na trgu della Loggia v Brescii, na vlak Italicus, na železniško postajo v Bologni, itd. Delavski razred Italije, je dalje rečeno v tiskovnem poročilu sindikalne zveze, se bo znal enotno zoperstaviti vsem ponovnim poiskom oživljanja terorizma in bo branil demokratične svobosčince teh zadnjih štiridesetih let. Vodstvo enotne sindikalne zveze poziva k mobilizaciji in varnosti.

Tajniki političnih strank

Tajništvo federacije KPI je izdalo tiskovno poročilo v katerem obsoja atentatorje in izraža solidarnost družinam prizadetih. Ponavljajo se atentati s fašistično matrico, ki so okrvavili Italijo v zadnjih letih. Krivcev prejšnjih atentatov niso kaznovali, pa čeprav je bilo zbranega precej dokaznega gradiva na račun skrivnih podpornikov atentatorskega in prevratniškega gibanja.

Pokrajinski podtajnik PSI Medot je čusnikarjem dejal, da se na žalost uresničuje to, na kar je opozoril pred časom predsednik vlade, in sicer, da terorizem ni bil docela premagan in onesposobljen. Še enkrat atentatorji, ki v praksi prenašajo ideje tistih, ki jim ni za mirno sožitje, ubijajo nedolžne ljudi. To se dogaja v trenutku, ko je sedanji vladi uspelo prebroditi gospodarsko krizo in ko se bližamo politični in gospodarski stabilizaciji. Ne smemo dovoliti, da bi naša država spet parda v prepad, iz katerega se je v zadnjem času s težavo izvlekla.

V imenu pokrajinskega tajništva KD je podtajnik Maurizio Tripani dejal, da hoče dodati nekaj svojega izjavam obsodbe atentatorjev in izrazom solidarnosti družinam ubitih in ranjenih. Prav na predvečer »praznika življenja« so neznanci napravili nekaj, kar je popolna negacija tega krščanskega in človeškega praznika. Tripani nadaljuje rekoč, da je moč le s krščansko mislijo odpraviti to teroristično negacijo vrednosti življenja.

Obsodbo nad atentatorji so dali tudi tržaški občinski odbor ter župana iz Ronk ter Škocijana ob Soči in protifašistični odbor v Turjaku.

Sindikalnih oziroma drugih protestnih manifestaciji na Goriškem včeraj ni bilo.

Naročnina: Mesečna 10.000 lir - celoletna 120.000 lir. - V SFRJ številka 25.00 din, naročnina za zasebnike mesečno 180.00, letno 1.800.00 din, za organizacije in podjetja mesečno 250.00, letno 2.500.00 din.

Poštni tekoči račun za Italijo
Založništvo tržaškega tiska, Trst 11-5374

Za SFRJ - Ziro račun 50101-603-45361
ADIT - DZS 61000 Ljubljana
Kardeljeva 8/II. nad. - telefon 223023

Oglosi Ob delavnih trgovski 1 modul (šir 1 st. vis 23 mm) 43.000 Finančni in legalni oglosi 2.900 lir za mm višine v širini 1 stolpca Mali oglosi 550 lir beseda Ob praznikih povisek 20% IVA 18% Osmrtnice, zahvale in sozolja po formatu Oglosi iz dežele Furlanije Julijske krajine se naračajo pri oglasnem oddelku PUBLIEST - Trst Ul. Montecchi 6 - tel. 775.275, tix 460270 EST I. iz vseh drugih dežel v Italiji pri podružnicah SPI

primorski
dnevnik

25. decembra 1984

TRST Ul. Montecchi 6 PP 559
Tel. (040) 794672 (4 linije) - Tlx 460270
GORICA Drevored 24 maggio 1
Tel. (0481) 83382 - 85723
ČEDAD Stretto De Rubeis 20
Tel. (0432) 731190
Odgovorni urednik Bogumil Samsa

Izdaja
in tiska

ZTT
Trst

Član italijanske
zveze časopisnih
založnikov FIEG

Demokracija ne bo klonila krvavemu izsiljevanju

Bologna, mesto, ki je v zadnjih letih utrpelo najbolj krvave in žal tudi nekaznovane fašistične atentate, je včeraj popoldne, kot vidimo na sliki, množično odgovorila na poslednji napad na demokracijo. Ljudje vseh družbenih slojev in različnih idejnih nazorov so preplavili Trg Maggiore, kjer sta spregovorila Luciano Lama in Benigno Zaccagnini (Telefoto AP)

Pred desetimi leti Italicus, v nedeljo brzec Neapelj - Milan. Našteli smo preveč žrtev, zločinci pa so še na prostosti. Do kdaj?

Tudi v Trstu je bila včeraj popoldne enotna in množična protestna manifestacija proti atentatu na brzovlak Neapelj - Milan. Okrog predstavnikov javnih uprav, političnih sil in sindikatov so se zgrnili slovenski in italijanski demokrati

